

UNE MAUVAISE CONSTITUTION QUI REVELE UN SECRET CANCER DE NOTRE DEMOCRATIE

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

Kære kolleger og venner,

Efter seks måneders intens eftertænksomhed aftegner der sig en række argumenter vedrørende „Forfatningstraktaten“, som udgår fra den, men også rækker ud over den, argumenter, som hverken ligger til højre eller venstre, men snarere på den anden side af al politik påviser en historisk fare for os alle. Af disse grunde måtte denne korte række af argumenter interessere borgere uanset tilhørsforhold.

For seks måneder siden, i september 2004, var jeg grundlæggende enig i teksten uden at have læst den, “for at tingene kunne gå videre”, selvom jeg ganske nøje vidste, at institutionerne var meget ufuldkomne. Jeg ville ikke være en af dem, som bremsede Europa. Jeg troede virkelig, at hen over en spaltning i et højre/venstre tiltalte denne smukke ide om et forenet, broderligt og stærkt Europa et overvældende flertal af europæerne. Det er en drøm om fred, som beror på en fælles enighed.

Jeg havde ikke læst teksten og havde slet heller ikke tid til det: for meget arbejde. Europa er langt væk og jeg følte mig beskyttet af tallene: i tilfælde af en afdrift ville der være nogen til at forsvare os ... og jeg undlod derfor “at lave politik”, dvs. undlod derfor at beskæftige mig med mine egne sager.

Opråb mod traktaten rejste sig, men de kom fra de “ekstreme” fløje i det politiske miljø og af den simple grund gjorde jeg mig ikke engang anstrengelsen at læse deres argumenter og forblev tillidsfuldt i flertallets strøm af meninger uden selv at afprøve værdien af de præsenterede ideer.

Og så kom pludselig kom opråbene fra mennesker, som ikke kunne mistænkes for at være anti-europæiske. Jeg har derfor uden hensyn til deres etiketter læst deres indlæg og jeg fandt at deres argumenter var stærke. Jeg gik i gang med at læse, jeg har læst rigtig meget, hele bøger, af enhver retning, Fabius, Strauss-Kahn, Giscard, Jennar, Fitoussi, G n reux osv. og endnu flere artikler fra fortalere for traktaten, mens jeg ville sikre mig, at jeg ikke blev vildledt. Og jo mere jeg læser, desto mere bekymret bliver jeg. I dag tænker jeg stadig på det, jeg sover næsten ikke mere, jeg er helt enkelt bange for at tabe det væsentlige: beskyttelsen mod vilkårlighed.

Jeg fortsætter endnu i dag med at læse samtlige bidrag, de, som er for, de, som er imod, jeg søger stadig efter, hvor der er en fejl i mine tankers logik og den foreliggende tekst er en appel til eftertanke og til at komme videre: hvis De bliver opmærksom på en fejl, så beder jeg om, at vi taler derom, roligt, ærligt, det er vigtigt. Jeg kan tage fejl, hvad jeg virkelig forsøger at undgå; lad os tænke sammen, hvis De gerne vil det.

Jeg føler at det er min opgave som lærer i jura [\[note 1\]](#) at tale derom, en smule mere end de andre, med mine kolleger, men også med mine elever og med journalisterne. Jeg ville være en medsammevoren, hvis jeg forblev tavs.

Jeg har således fundet mere end ti tungtvejende grunde til at opponere mod denne farlige tekst, og endnu ti andre grunde til at forkaste en tekst, som er ubehagelig og i virkeligheden uden fællesskab. Men de fem stærkeste grunde, de mest overbevisende, som g r tværs gennem alle politiske meninger og som stiller spørgsmålstejn ved muligheden for overhoved at kunne tænke over politik, er først ret sent gået op for mig for man må arbejde meget for at

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

bringe dem frem i lyset. Det er netop disse grunde, de fem vigtigste, som jeg gerne vil henlede Deres opmærksomhed på og som jeg beder Dem om Deres mening om, for at vi sammen kan tale om dem, eftersom journalisterne ikke giver os mulighed for en offentlig debat.

I disse statsaffærer bliver **grundlaget for forfatningsretten mishandlet**, hvilket flytter de fem traditionelle principper til beskyttelse af borgerne frem i søgelyset.

1. En forfatning må være til at læse for at muliggøre en folkeafstemning; denne tekst er **ulæselig**.
2. En forfatning foreskriver ikke den ene eller anden slags politik; denne tekst er **partisk**.
3. En forfatning kan ændres; den foreliggende tekst er ved kravet om dobbelt enstemmighed **fastlåst**.
4. En forfatning beskytter mod vilkårlighed ved at dele statsmagten og ved kontrol med magtudøvelsen; den foreliggende tekst tillader **hverken en ægte kontrol med statsmagten eller en virkelig opdeling af statsmagten**.
5. En forfatning bliver ikke skabt af de magtfulde, men den skabes af folket gennem en uafhængig, grundlovgivende forsamling, som er blevet valgt og samlet for den ene grund: at beskytte sig mod de mægtiges vilkårligheder; denne tekst bekræfter blot **de europæiske institutioner som i de sidste halvtreds år har været beskrevet af magtens mænd, af dommerne og partierne**.

Forudsætning: Forfatning eller traktat?

Hvad er den rigtige **betegnelse** for dette projekt?

Man skal huske på, at det er en forfatning og hvorfor dens udarbejdelse blev omgivet af specielle sikkerhedsforanstaltninger.

En forfatning er **en pagt, sluttet mellem mennesker og deres regeringsansvarlige**. Og fordi de har underskrevet denne pagt indvilliger menneskene i at adlyde lovene. På denne pagt beror retmæssigheden hos den lovgivende magt. **Denne pagt bør beskytte menneskene mod uret og vilkårlighed**. Grundsætningerne, som der er tale om, er til for at sikre, at denne pagt får sin beskyttelsesrolle og at menneskene kan kontrollere dens indhold.

Traktatudkastet, som opretter en Forfatning for Europa (FfE), er gyldigt uden tidsmæssig begrænsning [note 2], den bliver forpligtende for menneskenes liv [note 3] på næsten alle væsentlige områder, dens retskraft står over alle vore nationale retningslinier (forordninger, cirkulærer, love, grundlov) [note 4], den indfører store magter (udøvende, lovgivende og dømmende) og regulerer deres indbyrdes ligevægt.

Udkastet til en europæisk "forfatningstraktat" er altså i sin natur en FORFATNING, for den fastlægger "lovenes lov".

Den stående debat viser, at disse forudsætninger står i midtpunktet for modargumenterne. Jeg underbygger min opfattelse med et citat af Olivier Gohin, professor ved universitetet Paris II: "Den nye traktat er en ægte forfatning, fordi den svarer til den praktiske definition af enhver forfatning: organisation af statens magter og garanti for grundlæggende frihedsrettigheder, fastlæggelsen af en grundlovgivende magt (...), den nye europæiske union indeholder allerede nu de elementer, der hører til definitionen af en stat". [note 5]

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Desuden, europæisk lovs fortrinsstilling, selv for en simpel lov, over alle medlemsstaternes love, endda over deres forfatninger, er påvist så stærkt af flere universitetsprofessorer, som klart opponerer mod det juridiske jordskælv, som med vilje er underspillet af den Lovgivende Forsamling. (sammenlign teksterne af Frédéric Rouvillois og Armel Pécheul, note 4).

Det vigtigste er altså, efter min opfattelse, ikke overskriften, som forfatterne selv har givet teksten ("traktat" i stedet for "forfatning"), for grundsætningerne, som der tales om, er til stede for at beskytte borgerne mod farlige indretninger: ethvert tekstgrundlag, som bestemmer eller ændrer disse indretningers fuldmagter, måtte altså respektere disse grundsætninger, uanset hvad den officielle betegnelse blev.

Den til forfatning udnævnte tekst - giver den os de sikkerheder, som skulle forventes af den? [\[note 6\]](#)

Første forfatningsretlige grundregel: en forfatning har en læsbar tekst.

En forfatning må godkendes af det folk, som vil underkaste sig den.

For at denne antagelse kan være meningsfuld må teksten være læsbar for det folk, som undertegner den (ikke kun for fagfolk).

Ud fra dette synspunkt er "forfatningstraktaten" for lang og med mange lag [\[note 7\]](#): 485 A-4 sider på fransk, dvs. næsten en hel pakke printerpapir (i den komprimerede udgave, som for tiden kan hentes på web-siden <http://www.constitution-europeenne.fr>).

(O.a.: Den danske udgave findes i 3 versioner,

- a) en pjece på 48 sider, udgivet af Folketingets EU-oplysning 2005,
- b) et bilag på 162 sider i A-5 format til "lov om Danmarks tilslutning til EU's forfatningstraktat", udgivet af Udenrigsministeriet april 2005 og
- c) "Forfatningstraktaten" på 348 sider i A5 format udgivet af Folketinget i april 2005.)

Oven i denne, målt i forhold til forfatninger fra hele verden, helt **enestående længde** kommer så en **mangfoldighed af henvisninger**, som ganske enkelt gør den ulæselig for en gennemsnitsborger.

En så væsentlig definition som "SIEG" (service d'intérêt économique général, normer for tjenesteydelser indenfor almindelig handel og økonomi) forekommer ikke i teksten. [\[note 8\]](#)

Der optræder også modsigelser mellem forskellige dele af teksten. [\[note 9\]](#)

For at anskueliggøre vanskelighederne med en læsning af teksten, kan man, og det er alvorligt, henvise til manglen af en **liste over områder, hvor forfatningen kan diktere loven**. Således står intetsteds (og man kan overhovedet ikke ane dens eksistens) en liste over de områder, hvor Europaparlamentet fuldstændigt nægtes retten til at skabe love (hvilket jo hverken er banalt eller betydningsløst). For at finde denne opdeling, må man gennemgå visse artikler i enkeltheder og håbe på ikke at have glemt nogen (sammenlign længere nedenfor). Kan man så stadigvæk tale om læsbarhed?

Der findes heller ingen kontrollerbar liste over andre artikler, som fx. artikel I-33, som indfører "**ikke-lovgivningsmæssige retsakter**" (Forordninger og afgørelser), gennem hvilke en (ikke valgt) Kommission kan indføre tvingende retningslinier som love [\[note 10\]](#) - uden parlamentarisk kontrol.

Længden og de mange lag forhindret enhver kritik fra en almindelig dødelig [\[note](#)

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

11].

De 75 % spanske vælgere, som stemte ja til denne tekst, som de 60 % som undlod at stemme, har **sandsynligvis ikke læst den**: hverken ministrene, eller parlamentsmedlemmerne, eller lærerne, eller journalisterne, eller borgerne, som havde andet at gøre: hvem havde rent fysisk tiden til at læse 500 A-4 sider? Man behøver blot at stille spørgsmålet til sig selv: for de andre er svaret ikke anderledes.

Borgerne indgår så for sig selv, men også for deres børn og børnebørn, den store risiko for sent at opdage, hvad de så ikke mere ville kunne ændre.

Man må naturligvis læse og forstå, hvad man underskriver. Eller også at afvise at underskrive.

Selv hvis teksten var enkel (og det er den ikke), så muliggør en tekst med en sådan længde ikke, at man kan bedømme den kritisk.

Og dog skal man danne sig en mening. Hvorledes kan man have en mening om en tekst, som man ikke kan læse? Ved at man retter sig ind efter "de andre", beroliger man sig, som *Panurgs får* [en figur i "Pantagruel" af Rabelais, (O. a)].

Længden er allerede i sig selv udemokratisk: debatten er forbeholdt fagfolk.

En forfatning er en grundlov, den er "lovenes lov", den skal kunne læses af alle, for - på baggrund af viden om tingene - at kunne blive antaget eller afvist.

Anden forfatningsretlige grundregel: en forfatning foreskriver ikke den ene eller anden politik, den muliggør en politisk debat uden at foreskrive resultaterne.

En demokratisk forfatning står hverken til højre eller til venstre, den er hverken socialistisk eller liberal, en forfatning er ikke partisk: den muliggør en politisk debat, den står over den politiske debat.

I modsætning hertil vil forfatningstraktaten ikke kun fastlægge spillereglerne for politik, men også straks fastlægge selve politikken.

Ved, at den i alle sine dele [note 12] (I, II og særligt III) fastlægger liberale synspunkter og referencepunkter, er denne tekst **ikke politisk neutral, den foreskriver indenfor økonomipolitikken langsigtede beslutninger**, som ellers naturligt skulle afhænge af den daglige politiske debat, som på sin side følger konjunkturerne. Den er en slags "Holdop" overfor den handelspolitiske udvikling.

Særligt bekræfter teksten, at Europa på lang sigt selv afskaffer de tre vigtigste økonomiske "håndtag", som eller verden over gør en stat regeringsduelig:

ingen finanspolitik: vi er de eneste i verden, som har gjort vores centralbank fuldstændig uafhængig, og oven i købet med en eneste forfatningsmæssig og uangribelig opgave, nemlig bekæmpelsen af inflation, og på ingen måde i sammenhæng med beskæftigelse eller vækst.

[note 13]

De politiske magter har ingen midler til at ændre disse opgaver. Alligevel ved man, at en anti-inflatorisk politik med en næsten mekanisk virkning bliver betalt med arbejdsløshed [note 14] (læs note 14 omhyggeligt).

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Ingen økonomipolitik: stabilitetspagten [note 15] giver staterne strenge anvisninger for økonomien, hvad der sikkert er en mulig politik, men ikke den eneste i al evighed. Ingen opsving af den keynesianske type (offentlige byggearbejder) er nu mere muligt.

Ingen industripolitik: forbudet mod enhver konkurrencebegrænsning [note 16] indebærer et forbud mod at hjælpe nationale industrier, som kæmper med problemer eller er udsat for risici.

Det er den **økonomisk afmagts politik**, som den er beskrevet af økonomen Jean-Paul Fitoussi [note 17], som således bliver institutionaliseret og på langt sigt bliver gjort bindende.

Til dette tema må man læse den interessante syntese fra de tolv økonomer mod den europæiske forfatningstraktat [note 18].

Dette udkast til en europæisk forfatningstraktat umyndiggør Europas borgere: den fjerner hos enhver af os interessen for at tænke over alternativer. Lønner det sig egentligt fortsat at føre politiske debatter, når den grundlæggende tekst udtrykkeligt forbyder et ægte alternativ?

Bortset fra den sovjetiske forfatning (som på sin side ligeledes fastlagde en politik, kollektivismen) vil denne partiske forfatning være et enestående tilfælde i verden.

Den tredje forfatningsmæssige grundregel: en demokratisk forfatning kan ændres.

Alle folk i denne verden, som lever i et demokrati, kan ændre deres grundlov.

En ændring af den europæiske forfatningstraktat er alt for vanskelig [note 19]: for at ændre blot et komma i denne tekst er det nødvendigt med først enstemmighed blandt regeringerne om at tillade en ændringsprocedure, dernæst er det nødvendigt med enstemmighed blandt befolkningerne for at ratificere den (dette er den almindelige ændringsprocedure).

Med 25 stater bliver denne procedure med **dobbelt enstemmighed** for fortalerne til stabilitet til en ægte sikring af uangribelighed. Teksten synes allerede at være forstenet før sin opståen.

Konkret sagt: **skulle et bredt flertal af europæerne ønske at ændre deres grundlov, så kunne det ikke lade sig gøre.** Det er skandaløst og foruroligende.

Det er uantageligt for en forfatning [note 20] og også her er dette tilfælde enestående i verden.

I svarene til mig bliver der henvist til ordet "traktat" for at give indtryk af, at enstemmigheden er det normale (hvad der virkelig er tilfældet ved traktater), men det holder ikke: denne tekst har helt klart rollen som "forfatning" og paradokset "Forfatningstraktat" (en sammensætning af modstridende ord) fører gennem leg med ord til skabelsen af en normgivende retningslinie, som er for stiv, alt for svært at ændre.

Paradoksalt nok bliver denne overdrevne stivhed ledsaget af en forbløffende bevægelighed i en anden procedure, som denne gang ikke kræver direkte accept af folket: **den forenklede traktatændringsprocedure [note 21] tillader et af unionens organer (ministerrådet), af egen drift at ændre et af forfatningens kernepunkter, og det drejer sig om dette, som kræver afgivelse af en eller anden grad af suverænitet fra medlemsstaterne** (ved at vetoretten går tabt for alle ved overgang til flertalsafgørelser) [note 22] Og det er dårligt. **Denne forfatning er af variable geometri**, men fordrer ikke folkets direkte samtykke ved hver ændring.

I øvrigt er enstemmighedsreglen ved optagelse af en ny stat i EU en beskyttelsesklause, men

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

enstemmighed blandt de ved folkeafstemning adspurgte folk er ikke nødvendig: først er enstemmighed blandt de 25 regeringsrepræsentanter nødvendig (hvoraf mange ikke er valgte og af hvilke ingen er blevet valgt med et mandat til at træffe afgørelser i sådanne vigtige sager), og siden staternes enstemmighed i henhold til den til enhver tid gældende nationale ratifikationsproces [\[note 23\]](#). Kun i de lande, som kender til folkeafstemninger, og dertil hører Frankrig, bliver folket direkte spurgt.

Man kunne virkelig sige, at folkets vilje kun tæller lidt for de, som regerer.

**Den fjerde forfatningsretlige grundsætning:
en demokratisk forfatning sikrer mod vilkårlighed,
ved at den deler statens magter og sikrer en kontrol med dem.**

Den af *Montesquieu* beskrevne **Lovens Ånd** er utvivlsomt den bedste ide i hele menneskets historie:

al magt stræber, ganske mekanisk, helt naturlig efter magtmisbrug. For at beskytte menneskene mod misbrug er det altså væsentligt at dele magten, og så at organisere en kontrol af magten: ingen indgriben i hinanden og ingen magt uden en modmagt.

Folket siger således: "Du Parlament, du giver loven, men du udøver den ikke. Og du Regering, du udøver lovene, men du kan ikke selv skrive dem." Således **har ingen magt alene midlerne til at gennemtvinge deres vilje**. Dette er væsentligt.

"På den anden side, når en af magterne er af den opfattelse, at de andre udviser en uantagelig holdning, kan de afsætte dem: parlamentet kan vælte regeringen, og regeringen kan opløse parlamentet. I begge tilfælde bliver folket, som må forblive kilden til al magt, tilkaldt som dommer (valg)". Hver magt må stå til regnskab og til enhver tid vide sig kontrolleret. Dette er ligeledes væsentligt.

Måske er det den bedste ide i verden, den, som befrier os for frygten for en tyran.

Selv indenfor de moderne rammer af et statsforbund kan det ikke forstås, hvorfor disse beskyttende grundsætninger, som udtryk for almindelig sund menneskeforstand, skulle have mistet deres værdi.

Alligevel er det vanskeligt at skabe ligevægten mellem de tre statsmagter (den lovgivende, den udøvende og den dømmende).

Den lovgivende magt opnår ved almindelige direkte valg en stærk legitimitet og fristelsen ligger nær for at gøre den stærkere end de andre. **Men en retmæssig forsamling kan selvfølgelig blive tyrannisk, for valgmekanismen udgør på ingen måde en erstatning for en "mod"magt.** I øvrigt er en forsamling ikke ubetinget det bedste sted for en beslutning: "massevirkningen" eller en vis udvanding af det personlige ansvar i beslutningsøjeblikket kan føre til visse misvækster. [\[note 24\]](#)

Derfor bliver der ofte sat grænser for den parlamentariske magt trods den uafhængighed den er udtryk for: således er der ofte tale om et andetkammer (to kammer system), hvorved det ene korrigerer det andet: i Frankrig spiller senatet, som også er valgt, men som er ældre, en normsættende rolle, dog uden vetoret (ved uenighed har nationalforsamlingen det sidste ord).

Ofte er der forudset en anden begrænsning for den lovgivende magt: **forsamlingen må være opløselig**, altid med det væsentlige blik på den mod-magt, som stiller de statslige aktører til ansvar.

Indenfor disse grænser (to kamre og truslen om opløsning) **skulle parlamentet spille en**

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

ægte lovgivende rolle, med lovgivningsinitiativer, med muligheden for at ændre tekster indenfor alle områder, en ægte rolle ved fastsættelse af beskatning (hvad der er en af dets væsentlige og oprindelige roller: at kontrollere byrden af den statslige beskatning)...

I udkastet til forfatningstraktaten er ikke netop det forudsat: **parlamentet har ingen ret til at tage lovgivningsinitiativer** [note 25], hvad der ved første øjekast virker uantageligt, dets rolle ved afstemninger om finanslove forbliver begrænset, selvom det er blevet mere tungtvejende, og frem for alt **er det udelukket indenfor visse områder, som er reserveret** til ministerrådet (særlige lovgivningsmæssige procedurer) [note 26].

Problemet er i virkeligheden mere alvorligt: i lang tid koncentrerede jeg min opmærksomhed mod de "europæiske love" (lovgivningshandlinger), men opdagede til min overraskelse "**europæiske afgørelser**" (artikel I-33, I-35). Disse "*ikke-lovgivningsmæssige handlinger*" må ikke forveksles med *forordninger*. Der er ikke noget galt med en *forordning*, som er en "udførelses"-tekst", som dekretter og ordrer i Frankrig, en afgrænset magt tildelt den udøvende magt med henblik på en hurtig fastlæggelse af de praktiske procedurer ved en lovs gennemførelse. Imidlertid er "europæiske afgørelser" en anden type anvisninger og de beskrives særskilt [note 27].

"Europæiske afgørelser" synes at være lige så bindende som lovene, med et bredt sigte. Men de synes lettere at lave end lovene; de er underkastet mindre kontrol (sandsynligvis er de kontrolleret af EF-domstolen, ikke af Parlamentet). Idet jeg har undersøgt traktatteksten med stor omhu for at opdage hvem der kan træffe disse "europæiske afgørelser", som kan sammenlignes med "love uden om parlamentet", har jeg fundet 4 institutioner: Det Europæiske Råd (stats- og regeringschefer), Ministerrådet, EU-kommissionen – alle medlemmer af den udøvende magt, på nationalt eller europæisk niveau, og tit ikke-valgte – og Centralbanken. Centralbanken har magten til at udstede sådanne "europæiske afgørelser" på egen hånd, men hvem kontrollerer Centralbanken? **Hvor er sikringsmekanismerne mod sådanne normer udarbejdet uden parlamentarisk diskussion?**

Vi er nødt til at lave oversigten selv, (fordi den ikke er givet til os) over de artikler i Forfatningstraktaten, som gør det muligt – i øjeblikket - at lave "love uden om parlamentet". Jeg taler her om de specielle lovgivningsprocedurer og generelle ikke-lovgivningsmæssige retsakter. Det kræver mere arbejde...

Der bliver vist os en "trekant", som består af parlamentet, som repræsenterer folkene, af et ministerråd, som repræsenterer staterne, og et ministerråd, som repræsenterer den almene interesse.

Kommissionen er hovedsageligt et barn af ministerrådet [note 28], som udnævner sine medlemmer, med en godkendelsesret til parlamentet, og som endog vælger dens formand (på forslag fra ministerrådet).

Kommissionen er fuldstændig uafhængig, de skal ikke modtage ordrer fra nogen, men den kan dog afsættes af parlamentet ved en mistillidsdagsorden og enhver kommissær kan tvinges til afgang af kommissionens formand.

Kommissionen er beskæftiget med den tekniske forberedelse af love og fordeler sine forslag til ministerrådet og parlamentet, som bliver fremstillet som to lovgivende forsamlinger.

Ministerrådet bliver altså fremstillet som "Overhuset", som skulle spille senatets rolle, men det er vanskeligt at tro på: således er ministrene ikke valgte, men frem for alt sidder de i deres eget land med den udøvende magt i hænderne, dvs. de bestemmer over den statslige magt, som ved tilbagekomsten til deres eget land tillader dem at anvende de regler, som de selv har fastlagt.

Det er altså de samme personer, som er lovgivere på det europæiske område og som anvender den på det nationale område: her har vi et **klart tilfælde af magternes indgriben**

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

i hinanden.

Ministerrådet er et organ, som klart er bundet til den udøvende magt og som man har tildelt en lovgivende rolle.

Med denne "ikke-delning" af magterne mister vi en vigtig beskyttelsesmur mod vilkårlighed. Også selvom det kun er ved et begrænset antal områder (21? Hvem ved?), **så er det farligt.**

I den ovennævnte artikel [\[note 29\]](#) henviser Laurent Lemasson til, at parlamentet består af kun et kammer og at **parlamentet er uden ansvar: ingen kan opløse det.** Som vi har set, har det ingen ret til at fremsætte lovforslag, men det kan opløse kommissionen, som har denne ret til lovforslag, hvilket giver parlamentet stærk indflydelse på den til at "fremkalde" lovforslag. L. Lemasson ser i denne organisering af magterne **en fare for et forsamlingsstyre** (en art parlamentarisk overmagt). Denne frygt er formentlig overdrevet fordi en mistillidsafstemning til Kommissionen behøver to **tredjedels majoritet** og kan **kun rettes mod Kommissionens måde at arbejde på.** Med andre ord, virkelig politisk mistillid [\[note 30\]](#) synes udelukket.

Vi kan betragte medbestemmelse i et positivt lys som en to vejs modmagt: hverken Parlamentet eller Ministerrådet kan misbruge deres magt(er). Men et system med to kamre (som fx indbefatter en **forsamling af nationale parlamenter** eller en **forsamling af regioner** snarere end en **forsamling af ministre**) ville være mere demokratisk.

Ydermere forsvinder medbestemmelsen fuldstændigt når **Parlamentet direkte er udelukket fra visse områder, hvor Ministerrådet, Kommissionen og Centralbanken selv laver deres love** (ikke overraskende er det væsentlige økonomiske områder) ([Art III-130-3 om det indre marked](#) og [Art III-163 og III-165 om konkurrenceregler](#)). **Dette er chokerende fordi vi her slet ikke har nogen mod-magt.** Kan Kommissionen (hos hvilken initiativet ofte ligger) virkelig betragtes som værende i stand til at gøre indsigelser, hvis Ministerrådet (som har udnævnt den) skulle gøre sig skyldig en fejltagelse, når Kommission og Ministerråd er så tæt forbundet?

I dette afsnit med de områder, som er forbeholdt ministerrådet, synes der at eksistere **et ægte demokratisk problem: hverken magtdeling eller kontrol.** En liste over disse forbudne områder findes ikke og udelukkelsen af parlamentet fra visse områder bliver ingen steder klart formuleret [\[note 31\]](#).

Der hvor der ikke er kontrol med magterne mister vi en beskyttelsesmur mod vilkårlighed.

For borgeren, som her betræder dette nye områder uden forudgående psykologisk opdragelse, er det skandaløst. Men måske tager jeg fejl? Kan man forklare mig denne sælsomme "ligevægt" af magterne? Til hvem er teksten i traktaten skrevet?

Og det ville også være godt at vide, hvem i disse europæiske organisationer **der virkelig var ansvarlig for deres handlinger**, for i den sidste ende:

Parlamentet er ikke ansvarligt overfor nogen (bortset fra valgene, om hvilke de allerede er sagt, at de ikke kan gælde som erstatning for en "modmagt"), fordi der ikke findes en opløsningsprocedure.

Europarådet står på det europæiske område ikke til ansvar for nogen (og man må henvise til den fjerne nationale ansvarlighed for at kunne drage dets medlemmer til ansvar en for en). Det faktum, at denne ansvarlighed naturligvis er vanskelig at placere, fordi det handler om statschefer, er ingen tilstrækkelig sikkerhed, fordi resultatet på "fællesskabsområdet" stadig er uansvarlighed.

Ministerrådet er på det europæiske område uden ansvar overfor nogen (og også her

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

må man henvise til den **nationale** ansvarlighed for at kunne drage dets medlemmer til regnskab en for en). Det faktum, at også her er ansvarligheden vanskelig at fastholde, fordi det drejer sig om en minister, som er budbringer for en anden folkesouverænitet end den europæiske, det faktum giver ingen tilstrækkelig sikkerhed, fordi det dog resulterer i en uansvarlighed netop der, hvor beslutningerne træffes. Og så tier vi om, at udmøntningen af denne ansvarlighed synes lige så fordrejet som illusorisk.

Den ikke-valgte Europæiske Domstol (EF-domstolen), hvis dommere er direkte ansvarlige overfor de udøvende magter, som har udnævnt dem (en utrolig retstilstand). Så domstolen befinder sig ligeledes udenfor kontrol (af Parlamentet eller borgerne) (noget sådan sker ofte, men i det mindste er dommerne normalt virkelig uafhængige). Der er ingen appellmulighed, trods dens **uhyre fuldmagter**, som den er udstyret med gennem **fortolkningen** af alle tekster og **afgørelser** i alle stridsspørgsmål. Hvordan kan vi så tale om demokratiske institutioner? [\[note 32\]](#)

Den ikke-valgte og fuldstændigt fra statsmagten uafhængige Europæiske Centralbank (ECB) befinder sig ligeledes **udenfor kontrol, er altså uden ansvar**, trods dens beslutningers betragtelige indflydelse på 450 millioners europæeres daglige liv (sammenlign med det ovenstående).

Disse indtryk af en almindelig ikke-ansvarlighed er dog urovækkende, ikke sandt? Skulle vi virkelig være så hastige med at ratificere en tekst som denne?

Og endelig risikerer alene Kommissionen en sanktion [\[note 33\]](#): på den ene side en flertals mistillidsdagsorden fra Parlamentet, men kun ved 2/3 dels flertal, hvilket er meget og kan gøre mistillidsdagsordenen teoretisk, og på den anden side tilbagetræden af en kommissær, som kan tvinges af Kommissionsformanden.

Men er Kommissionen virkelig magtens centrum? Om dette er meningene delte, men ud fra et helhedsindtryk er jeg tilbøjelig til vedføje Yves Salesses [\[note 34\]](#) opfattelse, **at den egentlige magt udøves af det (ikke-ansvarlige) Ministerråd og at Kommissionen tjener det som "skærm", som en slags "politisk brandslukker", som en bekvem syndebuk, med hvilken Ministre skal lovgive og samtidig sige "det er ikke mig, men Kommissionen, og jeg kan ikke gøre noget ved det, jeg kan ikke tvinge den: den er uafhængig..."**.

Kommissionen er dog et vigtigt sted for magt. Et eksempel: Kommissæren for udenrigshandel er, gennem det mandat han er udstyret med, **Unionens eneste repræsentant ved alle internationale forhandlinger (Verdenshandelsorganisationen og andre)**. Denne person holder altså i sin hånd en svimlende magt. I denne rolle forhandler han GATS (almindelige aftaler om handelens med tjenesteydelser, et gigantisk deregulerings projekt [\[note 35\]](#), udmøntningen af Bolkestein-Direktivet), på vegne af alle europæere, men ved største hemmeligholdelse: **han aflægger intet regnskab overfor Parlamentet** om resultaterne af de af ham førte forhandlinger og **Parlamentet kan ikke tvinge ham til at aflægge regnskab** [\[note 36\]](#).

Tydelige tegn på en afvigelse herimod eneherskermagt er altså allerede til at få øje på. Og "Forfatningstraktaten" fastholder på lang sigt den institutionelle uligevægt, som den tillader.

Kommissionen kan opnå Parlamentets mistillid, men kun med (mere end) to tredjedels flertal, hvilket omvendt også betyder, at **Kommissionen kan regere 450 millioner mennesker med accept af blot (lidt mere end) en tredjedel af parlamentet**.

Også **afstemningsproceduren** (per liste) garanterer partilederne en plads i Parlamentet, hvilket betyder, at de næppe føler, at de skal stå til ansvar, når der er valg.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Alle disse magter uden virkelig kontrol, denne almindelige uansvarlighed ... Hvor er demokratiet? Hvor er sikkerhedsindretningerne mod vilkårlighed?

Det ser ud til, at i de sidste tyve år har lærebøgerne for studerende af politisk videnskab brugt udtrykket "**demokratisk underskud**" med henblik på den Europæiske Union. Et temmelig forskønnende udtryk til at betegne en regelret "laden stå til" i forhold til de befolkninger, som har investeret en for stor tillid i dem, de har udnævnt til at forsvare dem.

Det forekommer mig, at **alle almindelige borgere i deres samtaler** skulle analysere dette historiske tilbageskridt: blandt de europæiske institutioner synes næsten alle **Unionens organer at være uden ansvar, befolkningernes vilje tillægges af de regerende kun ringe vægt og der bliver foreskrevet en bestemt økonomipolitik, som rækker langt frem i tiden.**

Hvordan kan analytikere og kommentatorer overse dette, som om det kun var en biting? Fordi de ønsker et Europa for enhver pris? En eller anden slags Europa? Også et ikke-demokratisk? Må man ikke tale om det, uden at blive karakteriseret som Europa-modstander?

Argumentet, efter hvilket det "overalt er det samme", beroliger mig ikke, men foruroliger mig endnu mere: mens de fleste borgere, hypnotiseret af reklame, fodbold og fjernsyn er ligeglade med demokrati, beskæftiger andre sig aktivt og i det stille dermed, og man ser hvordan.

Man siger til os: "*denne tekst er bedre end tidligere, det ville være galskab at afvise fremskridt*". Men det skjuler, at med denne tekst sker der ikke kun fremskridt: man ville stivne, blokere, bekræfte, forstærke, **man ville give bred offentlig støtte til disse tekster, som indtil nu havde klaret sig uden dem** (med undtagelse af *Maastricht*, for franskmændene), med de resultater vi kender.

Selv hvis den var bedre, er den foreslåede tekst farlig. *Montesquieu* ville vende sig i sin grav.

Et sørgeligt paradoks at befolkningerne **selv** vil acceptere en reduktion i demokratiet, dvs. de forskellige beskyttelsesmekanismer, som beskytter dem mod jungleloven og de stærkeres ret.

Man ønsker, at vi tror på, at alle disse mangler rigeligt udlignes ved nogle spektakulære fremskridt:

De, som forkynder skabelsen af en "**afstemning ud fra et folkeligt initiativ**" på opfordring af en million borgere [note 37], kan ikke have læst teksten ordentligt: forfatningstraktaten nævner kun retten til **afstemningsinitiativ uden nogen bindende virkning** for Kommissionen. Kommissionen **opfordres** til at overveje det og kan lade det falde uden begrundelse. [note 38]

En læser har netop sendt mig **Venezuelas Forfatning**. (<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/ConstitutionVenezuela.pdf>) Der fandt jeg praktiske eksempler på et autentisk demokrati: artikel 72 tillader 20 % af de registrerede vælgere at kræve, og 25 % at tvinge **tilbagetræden af enhver valgt repræsentant** og til en ny valgrunde. Man har brug for virkeligt politisk mod og reel forståelse for demokratiet for **at overlade ens egen magt på denne måde til den permanente mulighed for borgernes censur**. Ustabilitet udgås ved, at tilbagetræden på befolkningens initiativ kun er muligt i den anden halvdel af mandatets løbetid og kun én gang i løbet af dette mandat. Denne procedure har været anvendt flere gang uden problemer. Andre initiativer til folkeafstemninger på grund af et befolkningsinitiativ er sket for at **skabe eller annullere love**. I Europa er vore institutionelle aktører meget langt fra en sådan politisk ansvarlighed, både på nationalt og på europæisk niveau. Artikel I-47,4 i EFT er i denne retning en fattig erstatning.

På samme måde repræsenterer **de storslåede almindelige principper**, som alle radio og tv

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

kanaler, alle aviser og de officielle annoncer vedblivende har viderebragt, **rent faktisk et tilbageslag for vore aktuelle rettigheder** [note 39]. Ydermere **bliver den forpligtende karakter af disse principper bedømt som ekstremt kontroversielle** af de bedste lovgivningsekspertter og der kan høres mange argumenter imod i denne sag [note 40].

Hele teksten er **misvisende og skjuler** er dødeligt angreb på demokratiet. I løbet af de sidste halvtreds år af Europas udvikling er der sket det, lidt efter lidt og vedholdende, men også skamløst benægtet, at **de nationale statsmagter – både til venstre og højre – har prøvet at undslippe parlamentarisk kontrol, hvor det er mest påkrævet: på det økonomiske område. Helt generelt prøver disse magter at undgå virkelig kontrol i de fleste af deres politiske beslutninger.**

Femte forfatningsretlige grundsætning:

en demokratisk forfatning skal skabes af en forsamling, som er uafhængig af de regerende magthavere.

En forfatning gives ikke til folket af magthaverne. Den skabes af folket selv, eller dets repræsentanter valgt specifikt til denne opgave, netop for at beskytte det mod vilkårlig brug af magt.

I modsætninger hertil er de europæiske institutioner beskrevet (gennem de sidste halvtreds år) af politikere **ved magten**, som således helt klart er **både dommere og partiske rådgivere**: hvad enten de var fra højre eller venstre, fastlægger de selv de begrænsninger, som skulle sætte grænser for deres dagligdags aktiviteter, og de ansvarlige personer er ledt til (hvad der kun er menneskeligt, men også forudseeligt) **en dobbelthed**, en spaltethed.

Det er endnu en gang en enestående situation for et demokrati.

Og man kan betragte resultatet som en karikatur på noget, som man skulle undgå: en på udvalgte økonomiske områder udøvende magt helt uden kontrol; næsten alle Unionens institutioner er uden ansvar på deres beslutningsniveau, et skær af demokrati fyldt med forlorenhed, små vakkelvorne fremskridt bliver demonstreret, men en reel underminering af garantierne mod vilkårlighed.

Den eneste troværdige måde til at skabe en afbalanceret og beskyttende fundamental tekst er en forfatningssammenfatning af en forsamling, uafhængig af magthaverne, ene og alene valgt med det formål at udarbejde en forfatning og nedlagt umiddelbart efter idet den respekterer en meget offentlig og meget debatfyldt procedure [note 41] (i jura betyder ordet "debat", at de modstridende synspunkter må ytres helt frit). **Det er op til borgerne at kræve denne procedure gennemført, hvis de politiske ledere prøver at omgå den.**

Den meget varierede sammensætning af *Valery Giscard d`Estaing-konventet* ("Det Europæiske Konvent/Konventet om Europas Fremtid") med en tyngde af værdifulde personligheder er ikke et tilfredsstillende argument: vi er stadig milevidt fra en grundlovgivende forsamling: dets medlemmer er ikke blevet **valgt med dette mandat**, de er ikke alle uafhængige af magthaverne, men frem for alt, dets **medlemmer havde ikke beføjelserne til at skrive en afbalanceret og demokratisk tekst: de kunne kun vurdere, samle (og foretage lette ændringer i) den tidligere tekst, som var skrevet af aktørerne, som var både dommere og rådgivere.** [note 42].

Ydermere er **genskrivningen** af teksten af **magthaverne** i det år, der fulgte efter konventets aflevering af teksten, fuldstændigt skandaløs, set fra en forfatningsretlig synsvinkel [note 43]

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Magthaverne har ikke mandat til at skrive Lovenes Lov. Staten er ikke Folket.

Ved at skabe en forfatning ved hjælp af en **traktat**, en procedure langt mindre snæver end den majsommelige forfatningsgivende forsamling (offentlig, langtrukken modsigelsesfyldt og vurderet direkte af Folket), har parlamenter og regeringer fra venstre og højre handlet som om de **ejede** folkets suverænitet, og **denne traktat, ligesom de tidligere, kan opfattes som et misbrug af magt: selvom de virkelig er blevet valgt, så er dem, vi valgte, aldrig blevet givet et mandat til at opgive vores selvbestemmelse. Det er op til folket, direkte, at sikre sig, at betingelserne for en sådan overdragelse er acceptabel** (efter min opfattelse ønskværdig for at kunne bygge et stærkt og fredeligt Europa).

Jeg respekterer naturligvis dybt alle de udmærkede medlemmer af Konventet, men jeg tror simpelthen, at de ikke havde mandat til at gøre, hvad de gjorde.

Desuden er det forstemmende at se **mange betydelige politikere vove offentligt at beklage at Forfatningstraktaten kommer til folkeafstemning**, idet de understreger, at det ville have været langt mindre kompliceret og mindre usikkert, hvis Parlamentet havde stemt om den, måske endda uden at læse den [\[note 44\]](#). **Hvilken værdi har Folket i vores elites øjne?**

I øvrigt begår talrige regeringer, som har fået denne tekst ratificeret af deres nationale Parlament [\[note 45\]](#) i stedet for af Folket (ved en folkeafstemning), **et sandt forræderi: befolkningerne i disse lande snydes både for en debat og for en direkte meningstilkendegivelse, som ville have gjort det muligt at gå imod** dette tilbageskridt for demokratiet, som udsætter dem for vilkårlighed.

Hvilke midler har de tilbage, disse borgere, for at modstå denne opgivelse af deres suverænitet? [\[note 46\]](#)
Der er en løsning mere fredelig end oprør: **et fast og beslutsomt NEJ fra det franske folk.**

Denne foragt for befolkningerne og deres virkelig valg afslører en fare, som i al stilhed vokser: vores eliter, venstre og højre, mistror demokratiet og fratager os det bevidst, stykvis og snigende.

Konklusion

Forfatningstraktaten synes altså farlig på mere end en måde. Hvad får jeg i øjeblikket som svar? (Mine undskyldninger for måske glemte argumenter, men det er en utrolig opgave at samle dem alle).

For at berolige min frygt taler man til mig om **fremskridt**, men i virkeligheden afhænger det helt af den referencemålestok, som man bruger for at måle fremskridtet: hvis vi sammenligner med NICE Traktaten (som jeg anser for begrædelig på det demokratiske område), så er den virkelig "bedre", den er et "fremskridt" og vi kan derfor forstå, hvorfor nogen refererer til NICE teksten for at prøve at sælge os Forfatningstraktaten.

Men hvis jeg refererer til det nationale demokrati, som jeg mister for at opnå det "europæiske demokrati", er det objektivt set et tilbageskridt, som jeg bliver bedt om at acceptere: et tilbageskridt hvad angår ansvarspådragelse for de daglige tjenesteforretninger for alle magthaverne, et tilbageskridt hvad angår kontrol med alle udøvende magter i alle deres (X) reserverede områder, et tilbageskridt for de fundamentale rettigheder og **frem for alt, et tilbageskridt vedrørende den økonomiske politik, som bliver påtvunget os, som meget sandsynlig er en grund til kronisk arbejdsløshed og langsom vækst i Europa**, i mange år frem over.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Eller jeg husker på, at det er første gang i 50 år, at jeg bliver spurgt om min mening: som borger er jeg på ingen måde en medunderskriver af Nice-traktaten, heller ikke af nogen af de tidligere traktater.

Med Maastricht blev jeg spurgt om angående møntenhed og økonomiske restriktioner og hvis jeg husker ret, ikke eller næsten ikke om balance og kontrol med magtens fordeling. Og vedrørende den økonomiske balance (konvergens kriteriet) blev vi lovet at man ville foretage en vurdering af resultatet. **Blev resultatet nogensinde vurderet?** Findes der gode grunde til at være tilfredse med de økonomiske resultater af disse indretninger, hvis formål dog er af mere økonomisk end politisk art? Læs Fitoussi og Génèreux igen.

Hvorfor skulle jeg kun tage stilling til den lille forskel mellem Nice-traktaten og Forfatningstraktaten?

Hvorfor skulle jeg ikke udtale mig ("jeg", som "normalborger" naturligvis) om hele det fantastiske kup, som de nationale udøvende magter har gennemført i løbet af de sidste 50 år, mod borgernes kontrol med den gennemførte politik?

Jeg kan ikke se, hvorfor teksten, som sendes til afstemning, kunstigt skal begrænses til ca. 50 nye artikler i Forfatningstraktaten.

Når jeg ser fremragende eksperter hævde, at der bare er 60 sider til vurdering, 50 små artikler, idet de foregiver, at resten allerede eksisterer og derfor er udenfor debattens fokus, ikke sat til afstemning, når jeg hører dette, må jeg sige til mig selv og jeg har indtrykket at jeg slet ikke er alene, at det er på tide at vågne op.

Hvis man afviser den samlede fremstilling, som jeg taler om, hvis denne 50-års periode er hellig, urørlig, uforanderlig, hvis man bruger Nice-traktaten som reference, så er Forfatningstraktaten sandelig en "god tekst" altså hvis vi "*gør fremskridt*"; men synes De ikke at der mangler en lille smule ved denne demonstration? At man påtvinger Dem at godkende en retning, som ikke er den rigtige?

Det er sandt, at det utvivlsomt er en fejl (for dem som byggede dette lidet demokratiske Europa) at kalde denne tekst for en *forfatning* (det fik os til at lytte!) og en anden fejltagelse er at have lagt teksten frem til *folkeafstemning* til de arrogante kværlanter, som vi franskmænd er; men for os, borgerne, har jeg en stærk fornemmelse af, at de to fejltagelser giver os en historisk mulighed: klart at erkende faren og til sidst at modstå den.

Der er dog et uomtvisteligt fremskridt i denne traktat... Det drejer sig om den nye mulighed for os til at slippe ud af fælden: [Artikel I-60-1: 1. Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser beslutte at udtræde af Unionen](#). Denne rettighed eksisterer ikke i øjeblikket, hvilket betyder, at en afvisning af teksten lader os forblive i en anden fælde, som Nice-traktaten udgør. Hvilket valg!

Denne "forfatningstraktat" er en **afsløring**, som sætter lys på det, som gennem så lang tid er besluttet uden os.

På en vis måde har *ulven smidt fåreskindspelsen* og borgerne kan endelig erkende faren og byde modstand.

En af de store fejl er sandsynligvis at vægte økonomien mere end politikken, det er at afstå fra at handle og blindt overgive sig til markeds kræfterne, det vil sige at give styrepinden til økonomerne, selvom de skulle forblive i maskinrummet for at passe motoren (denne drilske fremstilling stammer fra Bernard Maris herlige "*økonomiske antimanual*").

Ved at frihed ansættes som højere værdi end broderskab, ved at institutionalisere konkurrence frem for samarbejde og gensidig hjælp, ved at sætte det forpligtende ind i den

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

retningsgivende tekst gennem dogmet om den absolutte konkurrence og slutteligt gennem en moral, som siger, at *"enhver er sig selv nærmest og mod de andre"*, ved at ødelægge Statens regulering, som en garanti for den almenhedens interesse, for at installere markedsøkonomiens kræfter (som en sum af de individuelle interesser), så truer de neoliberale økonomer så at sige demokratiet grundvold, ved at befri de mest prominente økonomiske beslutningstagere for enhver kontrol.

Den i Europa systematisk gennemførte deregulering (gennem dets institutioner, politik og "låse"bestemmelserne i den uforanderlige forfatning) og mere udbredt over hele jorden [WTO, GATS, ADPIC (Sider af den åndelige ejendomsret ved handel)] er et civilisatorisk tilbageskridt, en tilbagevenden til den barbariske "den stærkestes ret". [note 47]

På grund af optimisme, lettroenhed, ligegyldighed tillader moderne mennesker at deres mest værdifulde besiddelse bliver truet, den mest sjældne på denne planet, som bestemmer roen i deres dagligliv: de forskellige beskyttelser mod stærke mennesker brug af vilkårlig magt, begyndende med virksomhederne (sociale rettigheder) hele vejen til fædrelandet (demokratiske institutioner, som er kontrollerbare og kan tilbagekaldes).

Demokrati er ikke en evig størrelse, det er netop ekstremt skrøbeligt. Ved at mene, at det er usårligt, er vi allerede i gang med at lade det gå tabt.

Også efter et afstemnings-NEJ til teksten er vi stadig nødt til at kæmpe for at bevare demokratiet, og vi fortsætte med at ruste os og styrke vore repræsentanter til at bygge et andet Europa, et, som simpelthen er demokratisk. Jeg har ingen færdige alternativer, måske har andre det. Hvis ikke, så er der behov for at gøre sig konstruktive tanker.

Dette blændværk af en tekst er præsenteret for borgerne gennem **en debat, som i sig selv er et øjenbedrag.** [note 48]

Derved at talrige journalister sætter modstandere af forfatningstraktatteksten lig med Europamodstandere, skaber de en uærlig sammensmeltning: udsagnet *"Ja til traktaten = Ja til Europa, Nej til traktaten = nej til Europa"* er en **forhånende løgn**, en forvrængning af virkeligheden, **et misvisende slogan, som aldrig er bevist**, med hensigten at forføre dem, som ikke har læst traktaten eller studeret dens kraftige argumenter, dem, som modsætter sig traktaten netop for at beskytte udviklingen af et demokratisk Europa.

Journalisterne er et væsentligt, moderne forsvar til beskyttelse af demokratiet.

Montesquieu kunne ikke forudse den enorme vigtighed, som de ville få, men det er sikkert, at journalisternes utrolige magt kunne i sig selv fortjene en virkelig "mod-magt" (ud fra denne synsvinkel kan vi undres om vi ikke begår en afgørende fejl ved at lade medierne blive købt og solgt som ethvert andet kommercielt produkt) og deres ansvar her er historisk.

Mere end 70 % af medietiden taler for et *JA*, mindre end 30 % for et *NEJ*, alt sammen et apparat, som ligner statspropaganda, med så velvillige spørgsmål, når en *JA*-tilhænger bliver interviewet og så modvillige spørgsmål, når man kommer til en *NEJ*-tilhænger...

Kan dette projekt være ærligt, hvis det kræver sådanne snedigheder? Prøv at se den meget detaljerede fil (på fransk): <http://acrimed.oro/artikel1950.html>

I øjeblikket er Internettet det mest demokratiske medie, ucensureret, det bedste værktøj til at yde modstand. Hvis dette budskab kan være nyttigt for Dem, så spred det hurtigt gennem Jeres eget netværk og bagved netværket, på papir.

Råd til tilhængerne af traktaten (jeg kan ikke hjælpe dem, jeg har ikke selv fundet de argumenter, som de mangler ;o): for at berolige dem, som ser en stor fare i

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Forfatningstraktaten, er det **en dårlig strategi at understrege, hvad der er godt i traktaten; det er helt klart ikke en tilstrækkelig forsikring**. Man underskriver ikke en tekst, hvis den indeholder blot én uacceptabel sætning, uanset hvor meget "guld og grøn skov" den ellers lover. Og denne traktat indeholder mange uacceptable punkter.

Man burde i stedet overbevise os om, at der ikke er grund til bekymring, fx at hver institution i Unionen kan drages fuldt til ansvar for dens handlinger (også ud over den rene valghandling) gennem hele lovgivningsprocessen, at de økonomiske politikker ikke er uforanderlige, som det ser ud til, at den fremtidige vilje hos det europæiske folk garanteres at ville blive respekteret... Og beviset skulle naturligvis være grundfæstet i teksten snarere end i tomme løfter eller fornærmende ytringer.

Hvad angår traktatmodstanderne kan de ikke overbevise dem, som i øjeblikket, stemmer JA, mens de holder sig for næsen (der findes jo så mange...), med mindre de kan tilbyde et troværdigt alternativ, et plausibelt fremtidsperspektiv.

Mængden af beskeder jeg daglig modtager har et enhedspræg, en sammenhæng, en styrke: uanset politisk ståsted (og de kommer virkelig fra alle sider) er den generelle indstilling fundamentalt pro-Europæisk og stiller krav hvad angår demokrati og respekt for folkets vilje. Og der er megen velvilje og humanitet i disse beskeder (bortset fra de modbydelige, som blot vil såre mig, men de er sjældne).

Jeg kan i dem se et fælles standpunkt (eller grundlaget for et ståsted) for de professionelle politikere til at finde en ny inspiration, til en differentieret samling, til at moderere deres programmer og forestille sig et projekt for følgerne af et NEJ, et sandt Europa for befolkningerne, ikke for staterne.

Vi har nok to eller tre år i hvilke vi kan ruske op i vore europæiske brødre og skabe en drivkraft overalt. Og hvis det var de europæiske befolkninger, som med fasthed begyndte at kræve denne demokratiske fornyelse af de politiske partier, begyndende på græsrodsniveau, kommunikerende på nettet for at sprede ordene uden nødvendigvis at respektere de partipolitiske opdelinger? Man kan drømme om det...

Jeg er blevet klar over, at **det er staterne (eller deres politiske mandskab?) som afviser Europa** og nægter overførsel af suveræniteten.

Burde vi ikke starte fra bunden: spørge de 25 befolkninger, om de ønsker at forene sig i at skabe en europæisk republik? Begyndt derefter, **kun med de lande, som ønsker det**, en sand konstitutions proces, organiseret af de regerende magter, men uafhængigt af dem.

Det er da værd at overveje, ikke sandt?

Jeg hørte en sætning i radioen for nogle uger siden, en sætning, som traf sømmet på hovedet, som hele tiden summer i mit hoved og som ændrer mig. Den siger: **Vi er ikke født borgere, vi bliver det.**

*Étienne Chouard, Trets (Marseille)
Opdateret 17. juni 2005.*

Jeg gentager her at jeg absolut **ikke har nogen autoritet** til at forklare europæiske love, som jeg er midt i en proces med at opdage, trin for trin (og overraskelse efter overraskelse).

De kan e-maile mig på etienne.chouard@free.fr

De kan downloade den seneste version af dette dokument fra <http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> og give linket videre.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Post scriptum (3 & 12. april 2005)

Denne tekst fik en uventet succes og gav anledning til tusinder af reaktioner. Jeg modtog dagligt hundreder af beskeder, næsten altid entusiastiske, nogen gange kritiske, hvilke satte mig i stand til at gøre fremskridt. Nogle spørgsmål, og ligeledes nogle tvivlsspørgsmål, blev ved med at dukke op, og jeg vil her gerne med nogle få ord besvare dem og imødegå dem på forhånd.

Jeg er lærer i jura, økonomi og computervidenskab, i et BTS (fransk udtryk), i et gymnasium i Marseilles, jeg er 48 år gammel, har fire børn, jeg tilhører ikke noget parti, fagforening eller sammenslutning. I mit liv beskæftiger jeg mig mere med paraglidning end med politik, i hvilken jeg er en uerfaren, en absolut nybegynder, som vågnede for et halvt år siden, og jeg bliver længe ved det (fri flyvning er stærkt vanedannende, og kalder kraftigt på mig).

Jeg er ikke "stråmand" for nogen (jeg modtager ofte dette morsomme spørgsmål).

Jeg er blot en gennemsnits borger :o)

Jeg modtager tilbud om offentliggørelse på internet-sites eller i aviser, hvilket jeg accepterer uden kontrol af om CIA eller KGB fungerer som skriveunderlag. Mange sites har allerede offentliggjort links til denne tekst, nogen gange uden at fortælle mig om det, og det er i orden.

*Jeg vil gerne på forhånd imødegå mulige indvendinger, som kan komme, baseret på forhastede politiske etiketter med henblik på en letkøbt miskreditering. **Jeg er ikke politiker, jeg ønsker ikke at blive en sådan, jeg hævder heller ikke, at jeg er jurist for at gøre mine synspunkter mere gældende, men kun for at forklare min hensigt, desuden er jeg ikke jurist, men jeg har bare en juridisk uddannelse. Det er på ingen måde særligt betydningsfuldt, for jeg ønsker at debatten forbliver fokuseret på problemernes kerne uden at udarte til en gold og ofte ondsindet personstrid eller anklager om slette hensigter, hvis dybere mening særligt de politiske kommentatorer kender.***

Drag mig ikke til ansvar for alt, hvad dette dokument giver anledning til, for alle mulige udnyttelser og fordrejninger. Alle kan forstå, at det er ude af min hånd og lever et selvstændigt liv ...:o)

Jeg forsøger ikke at manipulere nogen: jeg tager måske fejl i mine analyser, jeg venter egentlig på, at nogen beviser dette for mig og en seriøs debat er altid frugtbar: "diskussionen tænder lyset" fortalte min far mig, da jeg var barn.

*Så hold Dem venligst til **ideerne og argumenterne** og gå ind i debatten som om Deres modpart er i god tro, uden skjulte dagsordner, og tillad ikke, at Deres analyser "forurenes" af uvedkommende betragtninger.*

Denne vigtige debat tilhører de almindelige dødelige, dette er demokratiets skønhed, lad den ikke bliver overtaget af såkaldte eksperter. Læs, tænk og tag ordet uden betænkeligheder :o)

Bebrejð mig ikke for eventuelle fejl som om jeg var uærlig: de er forudseelige, kan erkendes og er på ingen måde definitive, hvis man ærligt søger efter denne traktats egentlige anliggende: indrøm bare, at med denne komplekse og kryptiske tekst er opgaven ikke netop let og at vi i fællesskab er meget stærkere til at hjælpe til med at udvikle en kritik som (måske) til sidst ikke er til at komme uden om.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

De har nok også forstået, at denne **tekst udvikles/forbedres** på baggrund af Deres bidrag, den er derfor **dateret**. For at bringe den i omløb og for at sikre sig den nyeste version, er det bedst, at De sender **et link** til min web-side i stedet for et fast og frossent pdf-dokument.

Jeg vil gerne her udtrykke en varm tak til de tusinder, som, - det er meget bevægende må jeg sige – har udtrykt deres begejstring lige siden jeg udgav denne appel til en debat, næsten som at kaste en flaskepost i havet. Jeg ønskede mig en debat og jeg opnåede det :o)

Også tak til alle, som – trods dybeste uenighed i mine billedstormende analyser – har sendt mig strålende, meget lærde og velargumenterede, respektfulde mails fordi de har forstået min frygt uden dog at dele den. Disse modpartner af alle slags har virkelig gjort det muligt for mig at gøre store fremskridt, det forandrer mig, **jeg forsøger at svare hver enkelt, men det lykkes mig ikke mere selvom jeg gerne ville**, jeg er vel 1500 mails bagud (4000 midt i maj måned)... Vær ikke vred på mig, det er ganske enkelt umuligt, De er for mange.

Tak for Deres opmærksomme og venlige lytten :o)

EC

BIBLIOGRAFI

Blandt de bøger, som jeg i de sidste seks måneder har læst, **alle udtalt pro-europæiske**, har nogle været til særlig stor hjælp for at jeg har kunnet danne mig en mening om denne farlige tekst og i almindelighed om Europas opbygning og den verdensomspændende deregulering:

- **Raoul-Marc Jennar**, doktor i statskundskab, forsker understøttet af NGO OXFAM, « Europa, la trahison des élites » (Europa, elitens forræderi), 280 sider, december 2004, Fayard: et strengt og spændende anklageskrift.

En foruroligende undersøgelse af udviklingen af det europæiske samarbejde og den stadige fundamentale antidemokratiske udvikling af det Europa, som hele tiden lyver. **Som at forsvaret for koncernernes privatinteresser har taget pladsen i stedet for almenvældets interesser. Kapitler om WTO, GATS og ADPIC (Virkninger af den åndelige ejendomsret, indenfor handel) er særligt opbyggelige.** En væsentlig bog, som absolut bør læses. Alle journalister burde læse denne bog.

- **Laurent Lemasson**, uddannet på IEP Paris, doktor i offentlig ret og politisk videnskab, underviser ved ESSEC, har den 15. december 2004 skrevet en spændende **artikel „Constitution européenne: l'Europe y trouve-t-elle son compte?" (Europæiske forfatning: får Europa den på egne betingelser?)**. En læser har for nogle dage siden sendt mig denne henvisning og jeg mener, at den er den bedst argumenterede og den mest dybgående analyse af **spørgsmålet om ligevægten og kontrollen med "statsmagterne"**, som jeg hidtil har set. Den bør ubetinget læses. Den er meget spændende. De kan læse den på hjemmesiden for Thomas More-instituts: <http://www.institut-thomas-more.org/showNews/24>.

- Efter 15 dages studium har en ung mand skrevet et argumenteret, lidenskabeligt, komprimeret, medrivende indlæg med titlen »**vidnesbyrd om fordelene ved et JA, med en fortegnelse over ikke-udgivne argumenter til fordel for et NEJ**», af **Thibaud de La Hossieraye**. (Se : <http://www.ineditspourlenon.com/>.)

- **„Douze économistes contre le projet de constitution européenne" (Tolv økonomer mod projektet om Den Europæiske Forfatning)** af Gilles Raveaud, doktor i økonomi og

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

professor (Institut d'études européennes, Université Paris VIII), og elleve andre: **en bemærkelsesværdi og velunderbygget analyse af det eksisterende Unionsprojekt, et projekt mere økonomisk end politisk**; en "bør-læses" (fransk): http://www.legrandsoir.info/artikel.php3?id_artikel=2231 og <http://econon.free.fr/index.html>

• **Paul Alliès**, „*Une constitution contre la démocratie? Portrait d'une Europe dépolitisée*” (*En forfatning mod demokratiet? Portræt af et afpolitiseret Europa*), 223 sider, marts 2005, Climats: denne professor for politisk videnskab ved universitetet i Montpellier I, som indledningsvis erindrer sig demokratiet grundlag, til hvilket der hører en autentisk forfatningsgivende proces, og derefter forklarer at **traktatudkastet for den Europæiske Union forbyder det at blive en ægte politisk kraft og forudsiger afslutningen på en handelspolitisk regering og – endnu værre – en demokratisk udmattelse.**

• **Stéphane Marchand**, „*L'Europe est mal partie*” (*Europa er ilde faren*), 361 sider, februar 2005, Fayard: denne journalist fra Le Figaro skriver i en let læselig stil, han skildrer for os på levende vis det politiske Europa, han forsvarer et cirkulært Europa. Trods titlen en optimistisk bog. Virkelig interessant.

• „*La nouvelle Union européenne. Approches critiques de la constitution européenne*” (*Den nye europæiske union, en kritisk diskussion af den europæiske forfatning*), 182 sider, april 2005, forlaget XF de Guibert. Under ledelse af **Olivier Gohin og Armel Pécheul**, med forord af Jean Foyer, alle universitetsprofessorer: denne vigtige lille bog sammenfatter analyserne fra **9 unge universitets forfatningsfagfolk** og påviser med argumenter de indholdsmæssige mangler i traktatforslaget vedrørende demokrati. (*rapport du colloque du 12 mars 2005, disponible sur commande, 3 rue JF Gerbillon 75006 PARIS*).

• **Anne-Marie Le Pourhiet**, professor i offentlig ret, har i *Le Monde* fra den 11. marts 2005 skrevet en artikel, som sætter det væsentlige på spidsen: „**Qui veut de la post-démocratie?**” (**Hvem ønsker et post-demokrati?**): en kort (en side) og hårdtslående artikel: http://www.non-2005.org/index.php?action=artikel&id_artikel=130747.

• **Jean-Paul Fitoussi**, en fremragende økonom, universitetsprofessor ved Institut d'Etudes Politiques de Paris, præsident for det videnskabelige råd ved IEP i Paris, præsident for OFCE og generalsekretær i Den internationale Forening for økonomividenskaber, har skrevet „**La politique de l'impuissance**” (**Afmagtens politik**), 160 sider, januar 2005, Arléa: en spændende lille bog om samtaler med Jean-Claude Guillebaud, for at forstå, hvorfor Europa bevidst opgiver demokratiet og opgiver staternes økonomiske indgriben. Ved at erindre kronologien i den store beslutningsproces bliver det forståeligt, hvilken umærkelig forandring der har ført os hertil. Fitoussi har en forbløffende logisk argumentation, et hovedværk i den økonomiske analyse.

• **Raoul-Marc Jennar**, „**Quand l'Union Européenne tue l'euro**” (**Når EU dræber Europa**) 40 sider, januar 2005: Brochure, som giver et sammentrængt overblik over argumenterne mod "Forfatningstraktaten". Findes også **på DVD**, hvor Jennar selv på pædagogisk vis og på en rolig måde giver **tre foredrag om GATS, Bolkestein-retningslinierne og forfatningstraktaten**. Man mærker heri meget stærkt den foruroligende sammenhæng, som forbinder disse tekster med hinanden. Vigtige tekstafsnit kan ses på www.urfig.org

• **Jacques Généreux**, økonom, „**Manuel critique du parfait européen, les bonnes raisons de dire "non" à la constitution**” (**Den perfekte europæers kritiske håndbog, de gode grunde til at sige « nej » til traktaten**), 165 sider, februar 2005, Seuil: yderligere en udmærket lille bog, meget klar, levende, bidende, vel argumenteret, tillige med en økonomisk og meget menneskelig undertone. Endnu et begejstret indlæg for et ægte Europa.

« **Contre rapport – l'Europe des démocraties**” (**Modrapport – demokratiernes Europa**) af en gruppe konventsmedlemmerne (Konventet om EU's fremtid), som har nægtet at underskrive **traktatprojektet, idet**

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

de har "bedømt det som at angreb på alle demokratiske principper », af en række grunde, som udmærker sig ved at være begrundede Se l'annexe III, pages 21 à 24 :

http://europa.eu.int/constitution/futurum/documents/contrib/doc180703_fr.pdf

• **Dominique Strauss-Kahn, „ Oui! Lettre ouverte aux enfants d'Europe" (Ja! Åbent brev til Europas børn)**, 173 sider, okt. 2004, Grasset: en let læselig lille bog, som med en energisk stil forsvarede traktatens hovedpunkter godt, en behagelig bog at læse. Han argumenterer mod traktatmodstanderne påpeger de gennembrud, hvor man ville tabe ved et nej, men han beroliger dem ikke vedrørende de uantagelige punkter i teksten.

• **Laurent Fabius, „ Une certaine idée de l'europé" (En bestemt ide om Europa)**, 125 sider, nov. 2004, Plon: en lille bog, som ikke keder, behagelig at læse, som klart sammenfatter, hvad der ikke er "spiseligt" og afdramatiserer et NEJ.

• **Yves Salesses, medlem af regeringsrådet, „Manifeste pour une autre Europé" (Manifest for et andet Europa)**, 120 sider, januar 2005, Le Félin: en meget præcis argumentationskæde, logisk, konstruktiv, let at læse og lærerig.

• Yves Salesses har skrevet en kort artikel, som sammenfatter hans analyse på 10 sider: „Dire non à la "constitution" européenne pour construire l'Europe" (Sig NEJ til den europæiske "Forfatning" at hensyn til Europas vækst):

<http://www.fondation-copernic.org/Flash-septembre2004.pdf>

Et lidenskabeligt dokument af **Raoul Marc Jennar**, dateret april 2004, med titlen « **Combien de temps encore Pascal Lamy ?** » (Hvor mange gange endnu Pascal Lamy?): Man forstår hurtigt, at det som af Kommissionen betegnes som « uafhængighed », er en utroligt **påvirkelighed** af kommissærerne overfor ydre pres; man ser uspiselige **ADPIC (ensartet beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder)** og dens virkninger på de medicinske områder; man ser her den oprørende **GATS (General Agreement on Trade in Services)**. Man bør læse denne vigtige artikel: <http://politique.eu.org/archives/2004/04/11.html>.

• En kort halvtimes **film** sammenfatter på pædagogisk måde Jennars, Salesses og Cassens indvendinger mod traktaten: et klip kan downloades fra <http://www.fondation-copernic.org/>

• **Valéry Giscard d'Estaing, „ présente la Constitution pour l'Europe" (præsenterer den europæiske forfatning)**, 396 sider, sept. 2003, Albin Michel: denne **indføring** er interessant fordi den beskriver Konventets arbejde, de opdagede vanskeligheder, de trufne beslutninger. Hovedparten af bogen består af citater fra traktatteksten, men med en forældet nummerering.

• **Olivier Duhamel, „Pour l'Europe, le texte intégral de la Constitution expliqué et commenté" (For et Europa, den komplette forfatningstekst, forklaret og kommenteret)**, Seuil 2004: en førstehånds forklaring af teksten, af en stor lærer i forfatningsret, som deltog i Konventet og skrivning af traktatteksten.

• For tiden er webportalen <http://www.rezo.net> en hovedsageligt ucensureret informationskilde, politisk meget venstreorienteret, men med en mangfoldighed af materiale. Jeg finder der hver dag mindst et interessant indlæg.

• **Bernard Maris, „Ah Dieu! Que la guerre économique est jolie" (Åh Gud! Hvor smuk er dog handelskrigen)**, november 1999, Albin Michel: en beskrivelse af eventyret om den "uundgåelige handelskrig", med en meget overbevisende parallel til Første Verdenskrig: **som sædvanlig er krigen ikke uundgåelig, og de, som ophidser til krig, er ikke de samme, som kæmper og lider**. Et smukt **opråb til faneflugt**, en anvist parallel til den uindskrænkede konkurrences religionen, som det prædikes i "Forfatningen", som ved dumping-initiativer i sociale, skatte- og afgiftsmæssige og miljøområder spiller stater og

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

befolkninger ud mod hinanden.

• **Bernard Maris, „Anti-manuel d'économie" (Anti-håndbog for økonomi)**, 355 sider, oktober 2003, Bréal: en vigtig og herlig bog til at forstå **dumheden i markedsreligionernes og konkurrencens dogmer**. En bog, som giver de markedsøkonomiske teorier kød og blod, som synger en lovsang for samarbejde og uegenlykke. Spændende, ofte vittig. En herlig bog til læsning og genlæsning. En begejstret videnskabsmand.

• **Agnès Bertrand** und Laurence Kalafatides, **„OMC, le pouvoir invisible" (WTO, den usynlige magt)**, 325 sider, 2003, Fayard: en oplysende og forklarende bog til at begribe mål og midler for den kæmpemæssige dereguleringsmaskine, som fremstiller snart GATT snart WTO som tvangsmiddel overfor staterne, men aldrig overfor virksomhederne. I denne bog vises meget tydeligt den perfekte sammenhæng mellem disse mål og WTO's indflydelse og det nuværende Europas udbygning.

• **Joseph E. Stiglitz, „La grande désillusion" (Den store skuffelse)**, 324 sider, september 2003, Fayard: en stor liberal økonom, chef for Verdensbanken, som har arbejdet sammen med denne verdens store mænd og som **i enkeltheder beskriver den blinde og kriminelle dogmatisme hos de liberale teknokrater i IWF (Den internationale valutafond) og dennes virkninger på økonomien og befolkningerne**. En elegant stil, 0 % fedtindhold. En vigtig bog, en reference.

• For at forstå logikken i det, der begynde at tage form på verdensplan, må man læse den både afskrækkende som soleklare artikel **af Lori M. Wallach, „Le nouveau manifeste du capitalisme mondial" (Verdenskapitalismens nye manifest)**, i *Le Monde Diplomatique* fra februar 1998, om de *„multilaterale aftaler om investering"* (en af disse *„Dracula-beslutninger"*, som betegnes således fordi de ikke tåler dagens lys, så uantagelige er de): <http://www.monde-diplomatique.fr/1998/02/wallach/10055>

Man erkender her en karikatur af en logik, som ligger til grund for de talrige væsentlige tekster og aftaler, som er under forberedelse: GATS, opbygningen af et liberalt Europa, WTO, ADPIC (beskyttelse af intellektuel ejendomsret), Bolkestein-retningslinjerne, osv. Slægtskabet mellem disse tekster er klar: **et frygtindgydende "familiealbum"**.

• **Serge Halimi, „Le grand bond en arrière, comment l'ordre libéral s'est imposé au monde" (Det store tilbageskridt, eller hvordan den liberale tankegang har besejret verden)**, 618 sider, marts 2004, Fayard: en tyk skinke, ved hvis hjælp man lærer, hvordan vi er kommet til dette punkt. **Man genfinder den store sammenhæng og man læser ikke mere traktaten på samme måde, efter at man har læst Jennar og Halimi. Man bliver forandret. Man føler, at man vokser**. En lidenskabelig reference

• **Robert Joumard und Christian Darlot**, borgere, som Du og jeg, har samme udgangspunkt: de har læst meget, fordøjet det, sammenfattet det hele med stort talent, samlet, organiseret for herudaf at skrive to lange, men virkelig meget interessante sammenfatninger. To velskrevne dokumenter hos:

http://institut.fsu.fr/chantiers/europe/traite_constit/joumard.pdf et [Liens](#).

Vigtig tydeliggørelse (21. april 2005)

Jeg har netop erfaret, at nogle politikere er blevet mødt af borgere under deres møder med spørgsmålet: *„Hvad har I at sige til Etienne Chouard, juralærer i Marseille, når han siger (og så et citat)"...*

Jeg har også netop modtaget en pdf-fil som flot er forsynet med omslaget *„Marseille Jura Fakultet"* med versionen fra 25 marts, denne version som stadig rummer besværlige fejl (om Tyrkiet og Nice-traktatens længde bl.a.)

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Jeg forstår nu bedre de rasende breve fra nogle universitetsprofessorer, som taler om **bedrag**.

Når tingene tager en sådan vending, så har der ret i, at det ville være bedre, at man ikke læste mine ting som om jeg var en fagmand i International Ret, for det må man ikke regne mig for, det er en misforståelse: **jeg er på ingen måde i stand til at udtale mig om EU-ret, og jeg begår fejl, som enhver anden i disse dage, for teksten er kompliceret.**

Straks i min indledning slår jeg fast, at jeg endnu for seks måneder siden var "som enhver anden", jeg beskæftigede mig kun lidt med Europa og kendte kun lidt til EU-ret. Jeg gentager overalt, at jeg kan tage fejl og at jeg ønsker at gøre fremskridt. **Det er paradoksalt og farligt for værdien af informationsindholdet, at jeg efter blot to uger gælder som "toneangivende universitetsprofessor i offentlig ret."**

Ved denne misforståelse er stilen, som jeg til at begynde med har udtrykt mig i, min fejltagelse, men det omtalte skrift var ikke rettet til alle og enhver. Omstændighedernes raske udvikling har på sin side også fremkaldt denne misforståelse.

Det er væsentligt at genskabe mit budskabs ægthed som det var og som, uden at jeg kan gøre meget for det, langt overgår det, jeg indledningsvis havde forestillet mig; for at forstå, hvad jeg mener, se venligst engang på siden "*Avertissement*" på min hjemmeside (<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/>), som jeg i går morges opdaterede.

De offentlige tilråb måtte altså snarere havde været formuleret således: "Hvilket svar giver De til Etienne Chouard, indbygger i Marseille, som siger..."

Jeg taler som borger. Jeg har i denne udgave af min tekst igen fjernet litaniet "Hører det ikke til lærerens opgave...?", (ganske vist for sent; jeg havde ikke set, at der lå et problem her).

Jeg insisterer på det: i øjeblikket er der en kraftig debat, som forstærkes mellem borgerne, for bedre at kunne **forstå** denne tekst med de mange lag, som måske skal være vores forfatning.

Jeg finder det bemærkelsesværdigt, at ganske almindelige borgere fordyber sig så stærkt i en tekst, som skal tale til dem om deres retsbeskyttelse.

Jeg beklager, at der ikke er tid nok til, at vi debatterer mere med hinanden.

Vær venlig at slette tidligere udgaver af min tekst og lad os debattere ud fra dette øjeblikks overvejelser.

Vores meningsudvekslinger bringer min virkeligt fremad. På andre områder tror jeg derimod at have erkendt faren ved et for stærkt parlament...

Men frem for alt ser jeg den **næsten almindelige uansvarlighed** ved dette "*Europa-som-må-have-en-forfatning-for-at-blive-stærkere*".

Jeg konstaterer også, **hvor lille vigtighed, der tillægges borgernes indflydelse på politikerne**, som styrer deres liv.

Ja, vi har øjensynligt brug for en forfatning. Men beskytter den virkeligt de folk, som egentligt skulle forenes for at være hinanden til gensidig støtte?

Vi står virkeligt foran et problem med den demokratiske balance mellem borgerne og deres eliter.

Hvor indviklet er dog denne tekst... Og hvor vanskeligt bliver det at stemme om den.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Noter

[1] Jeg er lærer ("professeur") i Økonomi og Management i "BTS" (en teknisk grad i Business, på underordnet niveau) ved Lycee Marcel Pagnol i Marseilles (et fransk gymnasium "lycee" dækker både højere skole [dansk: gymnasium] og læreanstalt [fx handelsskole]).

Jeg har i en årrække undervist i civilret, handels- og forfatningsret i "Terminale" (sidste klasse i det franske gymnasium) og har undervist i skatteret i læreanstaltens bogholderiuddannelse.

I dag har jeg specialiseret mig i brug af EDB til kontorbrug og jeg er ligeledes netværksadministrator for min læreanstalts 150 Pc'er.

Jeg bruger min erfaring som lærer, så man forstår min lyst til at forklare og undervise, og **ikke for at bruge magtfulde ord, som ikke er min opfindelse. Så jeg er altså ikke "universitetsprofessor", ingen professor i offentlig ret, ingen fagmand i**

forfatningsret. Men min uddannelse som diplom jurist har givet mig smag for at formidle jura og jeg taler her som almindelig borger, som undrer sig over udeblivelsen af en debat her ved begyndelsen af året 2005.

Jeg gør helt bestemt fejltagelser, men jeg korrigerer dem gerne, når man gør mig opmærksom på dem.

Jeg ønsker retten til, at alle borgere, uvidende om Fællesskabslovene, ligesom jeg, ikke desto mindre skulle være inviteret til at tænke over deres Forfatning. Og at denne tekst blev gennemarbejdet af valgte repræsentanter med netop dette mandat, og med et politisk program tilpasset omstændighederne. Efter min opfattelse **skal debatten ikke overtages af fagfolk.** Måske sker det til sidst.

Denne tekst "En dårlig forfatning..." er i dag gledet mig fuldstændigt af hænde. Alt, hvad jeg kan gøre, og det er den oprindelige tanke, er at korrigere mine fejl eller de dårlige formuleringer og her og der at gøre nogle tilføjelser, i overensstemmelse med min læsning, som jeg fortsætter og de utallige råd, som kommer fra mine velmenende læsere.

[2] Gyldighedsperiode for teksten: [Art. IV-446: " Denne traktat er indgået for ubegrænset tid"](http://europa.eu.int/constitution/da/part95_da.htm#a562) (http://europa.eu.int/constitution/da/part95_da.htm#a562)

[3] Liste over områder, hvor Europa bestemmer: [Artikel I-13 Områder med enekompetence](http://europa.eu.int/constitution/da/part4_da.htm#a18) (http://europa.eu.int/constitution/da/part4_da.htm#a18)

1. Unionen har enekompetence på følgende områder:

- a) toldunionen
- b) fastlæggelse af de konkurrenceregler, der er nødvendige for det indre markedes funktion
- c) den monetære politik for de medlemsstater, der har euroen som valuta
- d) bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik
- e) den fælles handelspolitik.

2. Unionen har ligeledes enekompetence til at indgå internationale aftaler, når indgåelsen har hjemmel i en lovgivningsmæssig EU-retsakt, eller når den er nødvendig for at give Unionen mulighed for at udøve sin kompetence på internt plan, eller for så vidt den kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Artikel I-14 Områder med delt kompetence

(http://europa.eu.int/constitution/da/part4_da.htm#a19)

1. Unionen deler kompetence med medlemsstaterne, når forfatningen tildeler den en kompetence, der ikke vedrører de områder, der er nævnt i artikel I-13 og I-17.

2. Der er delt kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne på følgende hovedområder:

- a) det indre marked
- b) social- og arbejdsmarkedspolitik for så vidt angår aspekterne i del III
- c) økonomisk, social og territorial samhörighed
- d) landbrug og fiskeri, undtagen bevarelse af havets biologiske ressourcer
- e) miljø

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

- f) forbrugerbeskyttelse
- g) transport
- h) transeuropæiske net
- i) energi
- j) området med frihed, sikkerhed og retfærdighed
- k) fælles sikkerhedsudfordringer på folkesundhedsområdet for så vidt angår aspekterne i del III.

3. På områderne forskning, teknologisk udvikling og rummet har Unionen kompetence til at gennemføre tiltag, navnlig til at fastlægge og iværksætte programmer, dog således at udøvelsen af denne kompetence ikke kan føre til, at medlemsstaterne forhindres i at udøve deres kompetence.

4. På områderne udviklingssamarbejde og humanitær bistand har Unionen kompetence til at gennemføre tiltag og føre en fælles politik, dog således at udøvelsen af denne kompetence ikke kan føre til, at medlemsstaterne forhindres i at udøve deres kompetence.

Vedrørende enekompetencen, sammenlign Art. I-13, § 1: "(e) fælles handelspolitik.(...)" (http://europa.eu.int/constitution/da/part4_da.htm#a18)

De nationale parlamenter er således fuldstændig frataget muligheden for indflydelse på internationale handelsaftaler (GATS, ADPIC og aflæggere af Verdens Handels Organisationen (WTO)), mens borgernes dagligdag bliver dybt påvirket af sådanne aftaler, som strikkes sammen i dybeste diskretion.

[4] Forrang for europæiske normer overfor alle andre normer, nationale eller internationale:

Art. I-6: "Forfatningen og den ret, der vedtages af Unionens institutioner under udøvelsen af de beføjelser, der er tildelt denne, har forrang frem for medlemsstaternes ret" (http://europa.eu.int/constitution/da/part2_da.htm#a9)

Det er første gang, at en europæisk traktat, som hævder at være en Forfatning, udtrykker denne regel og, hvad der er mere vigtigt, intet kan tvinge de Europæiske Fællesskabers Domstol (EF-domstolen), den højeste domstol uden appelmulighed, til at fortolke denne bestemmelse på en restriktiv måde, sådan som det franske Forfatningsråd gjorde det (CC, 19. november 2004, 505 DC): det er endda muligt, at Domstolen vil anvende den i dens størst mulige betydning, **hvilket vil betyde, at de mindre europæiske normer vil få forrang, selv over medlemsstaternes grundlove.** Se den meget interessante analyse af **Frédéric Rouvillois**, professor ved Paris V Universitetet, i kapitel 1 « **Le double jeu du Conseil constitutionnel** » (Dobbeltsproget hos forfatningsrådet) i den lille bog (på fransk) "La nouvelle Union européenne. Approches critiques de la Constitution européenne" [Den nye europæiske union. En kritisk debat af den europæiske forfatning] (éditions XF de Guibert).

Artikel I-12 Kompetencekategorier http://europa.eu.int/constitution/da/part4_da.htm#a17

1. Når Unionen i forfatningen tildeles enekompetence på et bestemt område, er det kun Unionen, der kan lovgive og vedtage juridisk bindende retsakter, og medlemsstaterne har kun beføjelse hertil efter bemyndigelse fra Unionen eller med henblik på at gennemføre EU-retsakter.

Se også "**La primauté du droit communautaire sur la constitution française:**

l'abrogation implicite de la Constitution" [Fællesskabsrettens forret frem for den franske forfatning] af **Armel Pécheule**, professor ved universitetet i Angers (s. 20), kap. 3 i samme bog "La nouvelle UE. Approches critique..." (XF de Guibert): "*I dens beslutning nr. 2004-505 DC dateret 19. november 2004, erklærer det Franske Forfatningsråd ligeud at indføjelsen i EU-forfatningen af forrangsprincippet ikke går ud over, hvad der i øjeblikket er krævet af EF-domstolen. Men, helt konkret, dette er vigtigt. Domstolen i Luxemburg har allerede udtalt sig fuldt om dette og hvad den siger, er afgørende fordi den sætter Europæisk Lovs forrang højere end de nationale forfatninger!*"

Senere, side 54, genkalder Armel Pécheul sig afgørelsen i **sagen Tanja Kreil** dateret 11. januar 2000 (EF-domstolen, aff. C-285/98, Rec. I, p. 69) i hvilken et **simpelt rådskraftigt fra 1976 blev sat højere end udtrykkelige og suveræne bestemmelser i den Tyske**

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Forfatning (artikel 12) og indenfor et område, som ikke var indenfor fællesskabet område, fordi det drejede sig om det militære forsvar.

Jeg citerer *Armel Pécheul* i hans konklusion af en omfattende argumentation: "Ånden i den Franske Forfatning, dens DNA, de specifikke og udtrykkelige forordninger, forordninger, som er grundlæggende for den fundamentale struktur er ikke længere beskyttet af Forfatningen (dvs. Forfatningsrådet). Sidstnævnte har udleveret nøglerne til vores forfatning til europæiske dommere. De ligger ikke engang i hænderne på valgte myndigheder, fordi det franske folk er forpligtet til at overgive magten ved ratificering af Forfatningstraktaten. Og ja, det væsentlige der står på spil, det er, som sagt af præsident Mazeaud: netop eksistensen af selve den franske forfatning."

Hvad er de forskellige normer planlagt af Forfatningstraktaten?

Artikel 1-33 Unionens retsakter (http://europa.eu.int/constitution/da/part7_da.htm#a43)

1. For at udøve Unionens beføjelser anvender institutionerne i overensstemmelse med del III følgende juridiske instrumenter: europæiske love, europæiske rammelove, europæiske forordninger, europæiske afgørelser, henstillinger og udtalelser.

En europæisk lov er en almenyldig lovgivningsmæssig retsakt. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

En europæisk rammelov er en lovgivningsmæssig retsakt, der er bindende for enhver medlemsstat, som den er rettet til, med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at vælge form og midler for gennemførelsen.

En europæisk forordning er en almenyldig ikke-lovgivningsmæssig retsakt til gennemførelse af lovgivningsmæssige retsakter og visse bestemmelser i forfatningen. Den kan være bindende i alle enkeltheder og gælde umiddelbart i hver medlemsstat, eller den kan være bindende for enhver medlemsstat, som den er rettet til, med hensyn til det tilsigtede mål, men overlade det til de nationale myndigheder at vælge form og midler for gennemfø-

En europæisk afgørelse er en ikke-lovgivningsmæssig retsakt, der er bindende i alle enkeltheder. Når den angiver, hvem den er rettet til, er den kun bindende for disse.

Henstillinger og udtalelser har ikke bindende virkning.

2. Når Europa-Parlamentet og Rådet får forelagt et udkast til lovgivningsmæssig retsakt, kan de ikke vedtage retsakter, der ikke er omhandlet i den lovgivningsprocedure, der gælder på det pågældende område.

[5] Sammenlign **Olivier Gohins** [professor i offentlig ret ved Paris II Universitetet] argumenter, i kap. 4 i den lille bog (på fransk) "La nouvelle Union européenne. Approches critique de la Constitution européenne", edition XF de Guibert.

Nogle professorer går videre: "**Unionens juridiske personlighed**", fastslået ved artikel 1-7 ["Retlig status: Unionen har status som juridisk person"] ifølge **Francois-Guilhem Bertrand**, professor emeritus ved Paris XI Universitetet, "skal læses sammen med afgørelsen fra 31 marts 1971 fra La Cour de Justice AETR, som afgør, at den juridiske personlighed som tillægges Europa udviser medlemskabernes og forbyder dem at manifestere sig, når Europa taler" (samme bog).

Det er måske overdrevet, måske er det virkeligheden måske er det godt eller dårligt, jeg er ikke sikker på det, men i det **mindste kunne vi debattere dette spørgsmål i stedet for at foregive, at det ikke findes**, og diskutere englens køn og andre mærkværdigheder, så som "Charteret" eller "retten til appel", som ikke betyder noget for nogen.

[6] Vi finder de fleste af disse principper, blandt andre, i en bog af **Paul Allières**, professor i politisk videnskab ved universitetet i Montpellier I, (på fransk) "**Une constitution contre la démocratie? Portrait d'une Europe dépolitisée**" [**En forfatning mod demokratiet? Portræt af et depolitiseret Europa**]. Endnu en virkelig spændende bog. Uddrag (hvert ord tæller):

"Den europæiske konstruktion har stille bragt den tradition med folkelig suverænitet i fare, som har legitimeret udøvelse af magt ved statens myndigheder, hvis beslutninger kun var et

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

udtryk for det suveræne folks vilje. Og der er sket på to måder: på den ene side, **den Europæiske Forfatningslov ignorerer ethvert konstitutionelt statsoverhoved**; hvilket betyder at beslutninger fra autoriteterne henføres til en enhed, Unionen, som ikke er et politisk fællesskab. På den anden side, **det er mere og mere vanskeligt at udvikle nationale bestemmelser, som afviger fra europæiske normer**, for den befolkning, som hver enkelt medlemsstats forfatning hævder, er suveræne.

Vi har tiltrådt et uforudset system, nemlig Unionen, hvor hverken de eksisterende traktater eller Forfatningen nævner nogen "statsoverhoveder" (suveræner). **Ingen af disse tekster har været i stand til at skabe en legitim kilde for Unionens magt**, til bedre at foregive at respektere arven fra en national folkelig suverænitet, stat for stat. **Problemet er her ikke at vide om et Europæisk Folk virkeligt eksisterer, sociologisk eller kulturelt. Det er at tage en klar beslutning vedrørende Unionens politiske natur, om begrundelsen for den magt, den er tildelt.** Indtil nu har de siddende magter prøvet at opfinde et Folk og at organisere dets liv. Nu, opfinder en Forfatning en autoritet uden subjekt eller objekt og uden ende" (s. 57)

[7] Den europæiske forfatningstraktat: hvor får man fat i den fuldstændige tekst?

DK: http://europa.eu.int/constitution/index_da.htm

http://europa.eu.int/constitution/index_da.htm

DE: <http://www.rgre.de/schlagzeilen/verf-amtsblatt.htm>

FR: <http://www.constitution-europeenne.fr>

GB: http://europa.eu.int/constitution/download/print_en.pdf

Før en afstemning kan man læse:

a/ Traktat om en forfatning for Europa – (348 sider i den danske udgave).

b/ Protokoller og tillæg I og II. (382 sider i den franske udgave) "Tilføjelse 1 til dokumentet CIG 87/04 REV 1".

c/ Deklarationer til tilføjelserne til slutakten af CIG og slutakten. (121 sider i den franske udgave) "Tilføjelse 2 til dokumentet CIG 87/04 REV 2".

I alt: 349 + 382 + 121 = 851 sider i udgave fra ultimo 2004.

Den i øjeblikket (medio april 2005) til rådighed stående udgave er imidlertid mere kompakt: en pdf-fil på 485 sider. Ved at skrive tættere, med små typer og på avissidepapir kan man krympe alting ned til mindre end 50 sider.

Til en sammenligning er den franske og USA's forfatning på hver ca. 20 sider (A4).

En anden målestok, som er mindre følsom for typografiske variationer, er antal af ord og bogstaver: den Europæiske Forfatningstraktat indeholder 70.904 ord, hvilket er 14,7 gange den franske forfatning (eller 441.895, henholdsvis 46.515 bogstaver).

Det kvantitative argument fra Traktatens forsvarere: *"At forene 450 millioner mennesker er ikke muligt med en kort tekst"*. Den virkelige grund til en sådan ekstravagant længde (448 artikler/"paragraffer") er "Del III", så det er nyttesløst at lede efter andre grunde. Men med interesse for denne størrelsesmæssige indfaldsvinkel har jeg set på den Indiske Forfatning, som styrer en milliard mennesker, og jeg fandt 151 paragraffer. ;)

<http://www.oefre.unibe.ch/law/icl/in00000.html>

På den anden side: USA's Forfatning (300 millioner) klarere sig med 7 artikler. ;)

Og endeligt endnu et interessant link, hvormed talrige af **verdens forfatninger kan sammenlignes** <http://mjp.univ-perp.fr/constit/constitintro.htm>

[8] Imidlertid **står ikke alting deri**, trods dens længde: en oplysning så væsentlig som definitionen på **"Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse"**, (citeret i artiklerne II-96, III-122, III-166 [EUROPA - Forfatning – artikel II-96](#), [EUROPA - Forfatning – artikel III-122](#) og [EUROPA - Forfatning – artikel III-166](#)), hvilket ikke skal forveksles med offentlige tjenesteydelser, findes ikke i de 448 sider; i dette tilfælde er man nødt til at konsultere Kommissionens **"Hvidbog"**

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

(http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0374da01.pdf) for at konstatere, **at disse tjenesteydelser ikke er det samme som "offentlige tjenesteydelser"**.

side 23: "Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse

Udtrykket "tjenesteydelser af almen økonomisk interesse" anvendes i artikel 16 og artikel 86, stk. 2, i traktaten. Det defineres hverken i traktaten eller i den afledte ret. Men i forbindelse med Fællesskabets praksis hersker der bred enighed om, at udtrykket betegner tjenesteydelser af økonomisk art, som medlemsstaterne eller Fællesskabet underlægger specifikke offentlige tjenesteforpligtelser ud fra et Kriterium om almen interesse. Begrebet tjenesteydelser af almen økonomisk interesse dækker således navnlig visse ydelser, der leveres af de store netværksindustrier som transport, postvæsen, energi og kommunikation. Men udtrykket dækker ligeledes alle andre økonomiske aktiviteter, der er underlagt Offentlige tjenesteforpligtelser. I hvidbogen fokuseres der i hovedsagelig, men ikke udelukkende, på spørgsmål vedrørende "tjenesteydelser af almen økonomisk interesse", idet der i selve traktaten især fokuseres på økonomiske aktiviteter. Udtrykket "forsyningspligtigheder" anvendes i hvidbogen kun, hvor der i teksten ligeledes henvises til ikke-økonomiske tjenesteydelser, eller hvor det ikke er nødvendigt at specificere, hvorvidt de pågældende tjenesteydelser er økonomiske eller ikke-økonomiske."

[9] Man bør læse alle siderne indtil slutningen: **fortolkningen af Charteret** om de fundamentale rettigheder er beskrevet **udenfor** den egentlige Forfatning, i en tekst kaldet *Deklaration 12* (en omtale af Charterets indhold er bragt side 46 i "Bilag til Lov om Danmarks tilslutning til EU's Forfatningstraktat" Det danske Udenrigsministerium, april 2005 og et link til teksten er (<http://www.eu-oplysningen.dk/upload/application/pdf/725b57bd/eftcharter.pdf>) Fortalen til Charteret fastslår at "i denne sammenhæng vil Charteret skulle fortolkes af Unionsdomstolen og medlemsstaterne med den nødvendige respekt for forklaringerne, som blev formuleret af Konventets formandskab, som skabte udkastet til Charteret og opdateret under ansvar af Præsidiets for det Europæiske Konvent".

I denne *Deklaration Nr. 12* kan man nogen gange finde **det modsatte** af, hvad Charteret højt og tydeligt hævder. Således, da nu retten til livet er blevet bekræftet og dødsstraf er blevet forbudt i artikel II-62 i Charteret, fremfører Artikel 2, side 435 i Deklaration 12 (hvem taler her overhovedet om en læsbar tekst?): " Artikel 2, stk. 2, i Europæiske Menneskerettigheds Konvention:

»Berøvelse af livet betragtes ikke som sket i modstrid med denne artikel, når den er en følge af magtanvendelse, der ikke går ud over det absolut nødvendige

a) for at forsvare nogen mod ulovlig vold;

b) for at iværksætte en lovlig anholdelse eller forhindre flugt fra lovlig frihedsberøvelse;

c) for lovligt at undertrykke optøjer eller opstand.«

Den samme artikel slår også fast:

Artikel 2 i protokol nr. 6 til Europæiske Menneskerettigheds Konvention:

»En stat kan i sin lovgivning foreskrive dødsstraf for handlinger, der er begået i krigstid eller under overhængende fare for krig; en sådan straf må kun anvendes i de tilfælde, der er fastsat i loven og i overensstemmelse med dens bestemmelser ...«.

Så vi ser, at **alt ikke er sagt i selve Charteret og at man omhyggeligt skal læse alle siderne**.

[10] **Faren ved retsakter uden lovgivningskarakter**, som tillader den (ikke valgte) Kommission at lave forpligtende regler om almene sager, er blevet fremhævet i "MOD-RAPPORTEN" fra de konventsmedlemmer, som anser traktaten for udemokratisk. Et interessant dokument, som kan læses på http://europa.eu.int/constitution/futurum/documents/contrib/conv_da.htm

(http://bellacio.org/fr/artikel.php3?id_artikel=14058)

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

[11]

Uddrag fra forelæsning i administrativ ret af *J. Morand-Deville* (éd. Montchrestien), side 256: "Det er et stigende problem med inflation i teksterne, mere og mere ordrige og forvirrende. Denne tendens, så **skadelig for rettens sikkerhed** og i modsætning til fransk rets stivhed, er blevet underkendt i energiske vendinger af Statsrådet i dets offentlige rapport for 1991: "overproduktion af normer...lov- og regelsjuskeri... **inflation betyder forringelse: når lovene vrøvler, vil borgerne kun lytte uopmærksomt**..Hvis vi ikke er opmærksomme vil der snart være to slags borgere: de som vil være i stand til at betale en ekspert for at vende disse spidsfindigheder til deres fordel og de andre, endeløst vandreende rundt i de juridiske labyrinter, opgivet af retsstaten." **Forfatningsrådet har gjort principperne om "tilgængelighed" og "lovenes læsbarhed" til genstand for forfatningsmæssige værdier** (beslutning dateret 16. december 1999).

[12] Mange bøger er blevet skrevet for at underkende en **institutionalisering af neoliberalisme**... Problemet er, at for man kan forstå argumenterne, er man nødt til at læse ~~velegnede~~ flere og flere artikler fra traktaten, som i sig selv indeholder neoliberalisme (neoliberalisme kan defineres som at fratage staterne deres økonomiske reguleringsmidler til fordel for den individuelle frihed, som uvægerligt ender med den stærkestes lov):

Artikel I-3.2 "Unionen giver borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser og et indre marked med **fri og lige konkurrence**."

Hvis man forstår « lige for de største firmaer », kan vi kun være enige.

Men hvis man forstår « ikke-forvredet af **Staten**, så ser man neoliberalismen finde nogle institutionelle rødder.

- **Uafhængigheden hos den Europæiske Central Bank (ECB): det er en deregulering**, det betyder at fratage staterne retten til at bruge økonomiske reguleringer, dette er dogmatisk liberalisme i en grad uden sidestykke I verden. ([Artikel I-30](#) and [III-188](#)).
- Et lille budget (1,27%) og **umuligheden for Parlamentet til at øge dette budget (ingen parlamentarisk magt vedrørende indtægterne)**, dette er en garanti for et relativt fattigt Europa, derfor det interventionerne til et minimum: dette er neoliberalt.
- [Artikel III-314](#): "(...) Unionen bidrager(...) til en gradvis afskaffelse af restriktionerne for den internationale handel og de direkte udenlandske investeringer og til en sænkning af toldskrankerne og andre hindringer."
Denne artikel udelukker staterne fra at forbyde, hvad der kaldes deregulering, det er ultra-liberalt. Den tilsyneladende uskyldige frase "og andre hindringer" er ny, hvis vi refererer til Nice Traktaten, og den tillader al fremtidig afdrift: undertrykkelse af sociale hindringer, af miljømæssige hindringer osv.
- [Artikel III-148](#): " Medlemsstaterne bestræber sig på at gennemføre liberaliseringen af tjenesteydelser i **videre udstrækning, end de er forpligtet til** i henhold til de europæiske rammelove, (...), hvis deres almindelige økonomiske situation og forholdene i vedkommende erhvervsgrænse gør det muligt."
Enhver stat anmodes om at være "mere royalistisk end dronningen", som princip.
Hvis det ikke er ultra-liberalisme, hvad er det så?
Jeg husker at den gældende verdensorden er således, at WTO og GATS deregulere hele verden metodisk, hvad der vil ende med at dræbe al offentlig service og alle former for modstand fra suveræne stater mod de store selskabers magt. Er det så nødvendigt at den Europæiske
Forfatning skaber og fremmer en sådan forfærdelig tendens?
• [Artikel III-136](#): "Inden for rammerne af denne artikel er **restriktioner for kapitalbevægelser og betalinger mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande forbudt**."
Igen et indgreb som er forbudt, igen et vigtigt "håndtag" som nægtes medlemsstaterne, igen ren nyliberalisme... Og hvad er WTO godt for? For befolkningerne?
Enhver kan vurdere den **nødvendige magt** (som ikke lader megen plads til en juridisk fortolkning) som ligger i denne disposition af økonomisk art og som i den grad mangler i forhold til de store og gode principper i Part I og II.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

- [Artikel III-167.1:](#)
" Bortset fra de i forfatningen hjemlede undtagelser er **støtte fra medlemsstaterne** eller støtte ydet ved **hjælp af statsmidler** under **enhver tænkelig form**, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, **uforenlig med det indre marked**, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne."
Forbuddet mod at hjælpe nogen som helst, med nogen som helst midler, bliver det central princip. Igen er dette et tegn på neoliberalisme, som har som mål gradvist at svække velfærdsstaten, **selvom undtagelser vil blive opretholdt i det senere udkast** (men hvor længe?)
 - [Artikel 178:](#) " ... Medlemsstaterne og Unionen handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, ...
"Dette er en **grundsætning i neoliberal økonomisk teori som kommer ind i Traktaten: den frie markedsøkonomi garanterer en effektiv ressource fordeling. Dette er så forkert, meningsløst og politisk chokerende som at skrive, at en centraliseret planøkonomi resulterer i en effektiv ressourcefordeling.**" (*Jacques Généreux*, professor ved Sciences Po, p. 88).
 - [Artikel III-131](#) er kronen på det hele og for en til at spekulere på, om man skal le eller græde (man skal muligvis læse det et par gange ;-): "**Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden med henblik på i fællesskab at træffe de nødvendige forholdsregler for at undgå, at det indre markeds funktion påvirkes** af foranstaltninger, som en medlemsstat kan føle sig foranlediget til at træffe i tilfælde af alvorlige indre uroligheder, der forstyrrer den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, der udgør en krigstrussel, eller for at opfylde de forpligtelser, som den har indgået med henblik på bevarelse af freden og den internationale sikkerhed."
- Det er ikke opfundet; endog i tilfælde af krig er det forbudt staterne at gøre noget, som truer det indre marked, og de andre stater skal sikre, at det ikke sker. Dette er så dogmatisk som liberalisme kan blive.

Jeg standser med citaterne fordi del III simpelthen er fyldt med den slags bastant liberalisme, som gennemsviver alt og hæmmer staterne. Enhver kan mærke det, når teksten læses.

Det faktum, at nogle ultra-liberalister på den anden side af Kanalen ønsker sig mere og afviser denne Traktat, fordi den ikke er liberal nok, viser ikke at denne Traktat ikke er en liberal bibel. **Alle må læse teksten og selv se den plads, der er overladt til staterne og deres magt til at gribe ind.**

Som *Jacques Généreux* (professor ved Institutet for Political Sciences, Paris) påpeger så udmærket: "ved **dagens slutning vil den såkaldte Forfatning for Europa garantere, at vi vil få en endnu hårdere konkurrence og tiltagende udsathed for den sociale og økologiske katastrofe skabt af den økonomiske krig**"

Utæmmet liberalisme har et dogme om det individuelle ansvar, det er "enhver er sig selv nok og imod de andre". Dette er modsætningen til civilisationen og humanisme.

Dogmatisk neoliberalisme er lige så farlig for mennesker som blind kollektivism.

A propos, jeg har fundet den præcise definition på det (forførende) udtryk: "**social markedsøkonomi**". Frédéric Lordon oplyser os om det, når han mindes, hvor jargonen kom fra i hans spændende skrift « *Le mensonge social de la Constitution* », [Forfatningens sociale løgn] <http://www.sociotoile.net/artikel104.html>, p. 8 o.flg., hvor vi opdager, at **udtrykket faktisk refererer til en ekstrem form for liberalisme, endda mere radikal end Hayek's**, i hvilken ordet "social" ikke har noget at gøre med, hvad franskmænd ville vente af det. "Dette `sociale` er blot en virkning af selve markedet og intet andet, bestem ikke en kontrol, som påtvinges markedet udefra." De skulle læse denne tekst af Lordon, den er meget stærk, den kaster kraftigt lys på Forfatningens dogmatiske natur (se min side med '*Liens et docs*' på <http://etienne.chouard.free.fr/Europe/index.htm>)

[13]

Uafhængighed og opgaver for Centralbanken:

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Artikel I-30 Den Europæiske Centralbank

1. Det Europæiske System af Centralbanker udgøres af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta — som tilsammen udgør eurosystemet — fører Unionens monetære politik.

2. Det Europæiske System af Centralbanker styres af Den Europæiske Centralbanks besluttende organer. Hovedmålet for Det Europæiske System af Centralbanker er at fastholde prisstabilitet. Uden at dette mål herved berøres, støtter systemet de generelle økonomiske politikker i Unionen for at bidrage til gennemførelsen af Unionens mål. Systemet udøver andre centralbankfunktioner i overensstemmelse med del III samt statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

3. Den Europæiske Centralbank er en institution. Den har status som juridisk person. Den har eneret til at bemyndige udstedelse af euro. Den er uafhængig i udøvelsen af sine beføjelser og i forvaltningen af sine finanser. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes regeringer respekterer denne uafhængighed.

Artikel III-188

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved forfatningen og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, må hverken Den Europæiske Centralbank, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer søge eller modtage instrukser fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks eller af de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

[14]

Se Jean-Pierre Fitoussi, universitetsprofessor ved Institut d'Études Politiques i Paris, præsident for l'Observatoire français des conjonctures économiques (OFCE) og generalsekretær for Den internationale Forening for Økonomiske Drøftelser og JC Guillebaud: "**La politique de l'impuissance" (Afmagtens politik)**, 2005, Arléa:

JCG: "De er lige ved at sige, **at vi i grunden af iver for at lave inflationsbekæmpelse bogstaveligt accepterer arbejdsløshed.**"

JPF: "**Det er meget værre. I et første skridt er arbejdsløsheden blevet anvendt til at bekæmpe inflationen med. Enhver nationalbankdirektør på denne jord ved, at han, når han hæver rentesatserne, samtidig gør en del af de mest sårbare befolkningsgrupper arbejdsløse. Ikke blot ved han det, han gør det netop af denne grund. Hvorfor hæver man rentesatserne?** Fordi man er overbevist om, at efterspørgslen er for stærk og de fuldt beskæftigede producentvirksomheder kun kan tilfredsstille den, hvis de hæver priserne. Renteforhøjelsens kolde styrtebad mindsker så efterspørgslen og tvinger virksomhederne til afskedigelser." (p. 45)

(...)

JCG: "Hvad mener De om de to (efter 1982) fastslåede argumenter om inflation og om "den store ligevægt? Først har man sagt, at det var legitimt (også moralsk) at bekæmpe inflation, fordi den lader de fattigste bære omkostningerne herfor, dernæst har man sagt, at "den store ligevægt" måtte opretholdes ganske enkelt af respekt og velvilje overfor de kommende generationer, for at vore børn ikke skulle pålægges for store byrder. Man har på en måde til-dækket denne politik med et slør af velvilje..."

JPF: "Det var en **dobbel løgn**. Når man sætter rentesatserne i vejret og frem for alt holder dem på et højt niveau efter at inflationen er blevet overvundet, så vidste man, at man begunstigede dem, som besad den finansielle kapital og at man udelukkede de mest sårbare lag af befolkningen fra adgang til varige goder (som forudsatte låntagning). (...) Den anden løgn består i at man ville gøre nedbringelse af gæld til en af de vigtigste poster på finansloven, hvis rentesatserne blev hævet. (s. 46)

JPF: "**At gennemførelsen af Unionens økonomipolitik i alt væsentlig er uafhængig af enhver demokratisk proces strider både mod de europæiske folks traditioner og truer samtidig den handelsmæssige ydeevne i sin helhed.**" (s. 72)

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

JPF: "Noget overdrevent kunne man sige, at Europas "økonomiregering" ligner mere og mere en oplyst enevoldshersker, som beskyttet mod folkets pres, ville finde almenvældet i en stram doktrin - liberalismen -, hvorom det antages, at den er alle andre økonomiske teorier overlegen. Demokratiet ville altså ikke være dét politiske system, som ville være bedst til at varetage almenhedens interesser; det ville udsætte regeringerne for folkets pres for en omfordeling og dermed bringe dem i en sårbar situation. Magten er således gået over på andre hænder. Politikerne har foretrukket at give den til uafhængige instanser. (...)

Men det stemmer også med, at Europas opbygning i begyndelsen var resultatet af et demokrati for eliten og ikke blot et demokratisk resultat. Eliten har dog forandret sig (...) i dag hælder den til at sætte lighedstegn mellem offentligt velfærd og de frie markeds kræfter."

Fortsættelsen er opbyggelig læsning... En lille vigtig bog at læse...

[15] **Stabilitetspagten:** [Art. III-184](#) (2 sider) og [Art. 1 i Protokollens Nr.10](#) om forholdsregler ved et stort offentligt underskud: "Referenceværdierne som er nævnt i Forfatningens artikel III-184, afsnit 2 er: a) 3 % for forholdet mellem det planlagte og det virkelige offentlige underskud og bruttonationalproduktet i markedspriser, b) 60 % for forholdet mellem den offentlige gæld og bruttonationalproduktet i markedspriser [...]" Se også den foregående anmærkning.

[16] **Forbud mod at krænke konkurrencereglen:** dette forbud står overalt i teksten, det er formelt og bindende: [Art. III-166](#):

1. Medlemsstaterne afstår for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, der er i strid med forfatningens bestemmelser, navnlig [artikel I-4, stk. 2](#) [Ikke-diskriminering], og [artikel III-161](#) til [III-169](#) [Konkurrencereglen].

2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet forfatningens bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem.

Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et omfang, der strider mod Unionens interesse.

3. Kommissionen påser, at denne artikel bringes i anvendelse, og vedtager, såfremt det er påkrævet, passende europæiske forordninger eller afgørelser.

[17] **„La politique de l'impuissance" (Afmagtens politik):** se en lille strålende bog af *Jean-Paul Fitoussi* (førsteklasses økonom), som viser den skridtvise magtesløshed af de ansvarlige politikere af på grund af mistro til demokratiet. Se ovenstående uddrag.

Se også den begejstrede bog af Jacques Généreux, **„Manuel critique du parfait européen" (Kritisk håndbog for den fuldkomne europæer)**, som ligeledes protesterer mod **indskrænkningerne** i midlerne til at gribe ind i økonomien på det europæiske plan og mod den blinde dogmatisme, som understøtter denne enestående galskab. Man har svært ved at lægge denne bog fra sig...

[18] **„Douze économistes contre le projet de constitution européenne" (Tolv økonomer mod projektet om Den Europæiske Forfatning)** af *Gilles Raveaud*, doktor i økonomi og professor (Institut d'études européennes, Université Paris VIII), og eleve andre: en bemærkelsesværdig og velunderbygget analyse af det eksisterende Unionsprojekt, et projekt mere økonomisk end politisk; en "bør-læses" (fransk): http://www.legrandsoir.info/artikel.php3?id_artikel=2231 og <http://econon.free.fr/index.html>

[19] **Almindelig procedure for ændringer (revision):** [Art. IV-443-3](#): " 3. En konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer indkaldes af formanden for Rådet for efter fælles overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i denne traktat."

[20] Bemærk: Artikel 28 i Menneskerettighedserklæringen fra Den Franske Republiks år 1

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

(1793) siger: „Et folk har altid retten til at efterse sin forfatning, at revidere den og ændre den. En generation kan ikke overfor de kommende generationer forpligte dem på og underkaste dem dens love.“

[21] Forenklet ændringsprocedure:

Artikel IV-444:

”1. Når Rådet i henhold til del III træffer afgørelse med enstemmighed på et bestemt område eller i et bestemt tilfælde, kan Det Europæiske Råd vedtage en europæisk afgørelse, der gør det muligt for Rådet at træffe afgørelse med kvalificeret flertal på dette område eller i dette tilfælde.

Dette stykke gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

2. Når europæiske love og rammelove i henhold til del III skal vedtages af Rådet efter en særlig lovgivningsprocedure, kan Det Europæiske Råd vedtage en europæisk afgørelse, der gør det muligt at vedtage sådanne love eller rammelove efter den almindelige lovgivningsprocedure.

3. Ethvert initiativ, som Det Europæiske Råd tager på grundlag af stk. 1 eller 2, fremsendes til de nationale parlamenter. Hvis et nationalt parlament gør indsigelse inden for en frist på seks måneder efter denne fremsendelse, vedtages den i stk. 1 eller 2 nævnte europæiske afgørelse ikke. Hvis der ikke gøres indsigelse, kan Det Europæiske Råd vedtage den pågældende afgørelse.

I forbindelse med vedtagelsen af de europæiske afgørelser, der er nævnt i stk. 1 og 2, træffer Det Europæiske Råd afgørelse med enstemmighed, når Europa-Parlamentet har givet sin godkendelse med et flertal af sine medlemmer.”

[22] Laurent Lemasson, uddannet på IEP Paris, doktor i offentlig ret og politisk videnskab, underviser ved ESSEC, har den 15. december 2004 skrevet en spændende artikel **„Constitution européenne: l'Europe y trouve-t-elle son compte?” (Europæiske forfatning: får Europa den på egne betingelser?)**. Bør ubetinget læses, den er meget interessant. Kan findes på websiden fra Thomas More-instituttet: <http://www.institut-thomas-more.org/showNews/24>.

[23] Artikel I-58 Kriterier for medlemskab og procedure for tiltrædelse af Unionen:

(...) ”2. Enhver europæisk stat, der ønsker at blive medlem af Unionen, retter sin ansøgning til Rådet. Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter underrettes om denne ansøgning. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter godkendelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med et flertal af sine medlemmer. Vilkaerene og de nærmere bestemmelser for optagelse fastlægges ved en aftale mellem medlemsstaterne og kandidatlandet. Denne aftale forelægges af samtlige kontraherende stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.”

Disse sidste ord lader ratifikationsproceduren for et nyt medlem være undergivet national lovgivning. I februar 2005 ændrede det franske parlaments to kamre den franske forfatning, så en sådan ratifikation nødvendigvis skal til folkeafstemning (artikel 2 i ”revisionloven”)

I- titel XV i [Den franske Republiks, o.a.] Forfatningen tilføjes en artikel 88-5 med følgende ordlyd: „Art. 88-5. – Republikkens præsident skal lade ethvert lovforslag om ratifikation af en aftale om optagelse af en stat i den Europæiske Union og i det Europæiske Fællesskab afgøre ved en folkeafstemning.”

[24] Jeg henviser igen til at læse den udmærkede artikel af **Laurent Lemasson**, side 5: <http://www.institut-thomas-more.org/showNews/24>

[25] Områder, hvor lovgivningsinitiativet udelukkende ligger hos den udøvende magt:

Artikel I-26-2. Lovgivningsmæssige EU-retsakter kan kun vedtages på forslag af

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Kommissionen, medmindre andet er fastsat i forfatningen. Andre retsakter vedtages på forslag af Kommissionen, når dette er fastsat i forfatningen."

[26] Særlige områder, hvor den udøvende magt alene kan udstede love:

Art. I-34-2: „I de specifikke tilfælde, der er fastsat i forfatningen, vedtages europæiske love og rammelove af Europa-Parlamentet med deltagelse af Rådet eller af Rådet med deltagelse af Europa-Parlamentet efter særlige lovgivningsprocedurer."

[27] Et anti-demokratisk værktøj? Europæiske forordninger:

Artikel I-33 Unionens retsakter (påmindelse):

" (...)En europæisk forordning er en almenyldig ikke-lovgivningsmæssig retsakt til gennemførelse af lovgivningsmæssige retsakter og visse bestemmelser i forfatningen. Den kan være bindende i alle enkeltheder og gælde umiddelbart i hver medlemsstat, eller den kan være bindende for enhver medlemsstat, som den er rettet til, med hensyn til det tilsigtede mål, men overlade det til de nationale myndigheder at vælge form og midler for gennemførelsen."

"En europæisk afgørelse er en ikke-lovgivningsmæssig retsakt, der er bindende i alle enkeltheder. Når den angiver, hvem den er rettet til, er den kun bindende for disse."

Og hvis modtagerne ikke er definerede? ... Kan nogen forklare borgerne, **hvad forskellen er i forhold til en lov, bortset fra kilden?** Det synes, at der ikke er nogen forskel. Som det står skrevet vil jeg mene, at afgørelser ligner djævelsk meget en "**lov udenom parlamentet**" (stakkels Montesquieu...)

Artikel I-35: Ikke-lovgivningsmæssige retsakter:

" 1. **Det Europæiske Råd** vedtager europæiske afgørelser i de tilfælde, der er fastsat i forfatningen.

2. **Rådet og Kommissionen** vedtager navnlig i de tilfælde, der er fastsat i artikel I-36 og I-37, europæiske forordninger eller afgørelser, og det samme gælder **Den Europæiske Centralbank** i de specifikke tilfælde, der er fastsat i forfatningen.

Vi bemærker os, at parlamentet er udelukket fra disse "ikke-lovgivningsmæssige retsakter" (hvorfor udelukkede de så ikke også Ministerrådet, som præsenteres som et "over-kammer", per definition en del af den lovgivende magt?), mens, meget præcist, forfatterne af disse standarder er sjældent valgte og ofte udenfor kontrol. Disse "ikke-lovgivningsmæssige retsakter" er blevet fordømt som antidemokratiske af nogle af medlemmerne af Konventet for Europas fremtid, som forfattede en "mod-rapport" som bedømmer, at Traktaten går "imod alle demokratiske principper". Se annek III, siderne 21 til 24.

http://europa.eu.int/constitution/futurum/documents/contrib/doc180703_en.pdf

[28] Hvem udnævner Kommissionens medlemmer?

Art. I-19 fastslår, **at udtrykket "Rådet" uden yderligere præcisering betyder "Ministerrådet"**.

Art. I-27.2 som beskriver udnævnelsen af Kommissionsmedlemmer taler om "Rådet" uden nogen præcisering:

"2. Rådet vedtager efter fælles overenskomst med den valgte formand listen over de øvrige personer, som det foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen..." Hvilket råd? Paragraffen forud (I-27.1) for artikel 27.2 har reference til Det Europæiske Råd (om nominering af kommissionsformanden): " 1. Under hensyntagen til valget til Europa-Parlamentet og efter passende høringer foreslår Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal Europa-Parlamentet en kandidat til posten som formand for Kommissionen. Denne kandidat vælges af Europa-Parlamentet med et flertal af dets medlemmer. Hvis denne kandidat ikke opnår et sådant flertal, foreslår Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal inden en måned en ny kandidat, der vælges af Europa-Parlamentet efter samme procedure."

Man kan spørge sig, hvilket RÅD er der tale om i paragraf 2? Med andre ord, hvem nominerer Kommissionens medlemmer?

[29] **Laurent Lemasson**, uddannet på IEP Paris, doktor i offentlig ret og politisk videnskab,

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

underviser ved ESSEC, har den 15. december 2004 skrevet en spændende artikel „Constitution européenne: l'Europe y trouve-t-elle son compte?“ (Europæiske forfatning: får Europa den på egne betingelser?). Bør ubetinget læses, den er meget interessant. Kan findes på websiden fra Thomas More-instituttet: <http://www.institut-thomas-more.org/showNews/24>.

[30] Parlamentet kan tvinge den samlede Kommission til at træde tilbage: [artikel I-26, § 8](#): „Kommissionen er samlet ansvarlig over for Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet kan vedtage et mistillidsvotum til Kommissionen efter artikel III-340. Hvis der vedtages et sådant mistillidsvotum, skal medlemmerne af Kommissionen samlet nedlægge deres hverv, og EU-udenrigsministeren skal nedlægge sit hverv i Kommissionen.“

[Artikel III-340](#): „ (...)Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv, og EU-udenrigsministeren nedlægger de hverv, denne udøver i Kommissionen..“

[31] Heller ikke her findes en liste over de områder, som er forbeholdt „den udøvende-lovgivende magt“ (Montesquieu ville rotere i sin grav ved et sådant udtryk): dvs. områder som findes, på den ene side i kraft af undtagelserne fra medbestemmelse ([I-34-§2](#)), og på den anden side på grund af eksistensen af Europæiske Forordninger ([I-33](#) og [I-35](#)): altså må man gennemtrawle de 850 sider efter artikler, der nævner en særlig lovgivningsmæssig procedure (uden Parlamentet) eller om magten til at skabe lov ved „beslutning“ (uden Parlamentet).

Da disse områder på en vis måde er frizone udenfor parlamentarisk kontrol, vil man gerne vide, hvilke disse områder er.

Da jeg ikke i de 852 sider i min originaltekst har fundet noget, har jeg fundet følgende forklaring under http://www.legrandsoir.info/artikel.php3?id_artikel=2157:

„De 21 områder, hvor parlamentet er udelukket og hvor Ministerrådet træffer alle beslutninger, er af afgørende betydning: det indre marked, alle væsentlige områder af den fælles landbrugspolitik, toldunionen, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, socialpolitikken, skatte- og afgiftsområdet...“

På mit spørgsmål om kilderne til støtte for sine påstande har forfatteren Jean-Jacques Chavigné straks angivet de præcise numre på artiklerne, med følgende kommentar: *„Det vil aldrig stå skrevet sort på hvidt, at parlamentet er udelukket fra beslutningen. Man bør forstå, at parlamentet er udelukket, når det i traktaten er nævnt, at det er rådet, der træffer beslutningen og/eller at parlamentet blot skal høres... (JJC)“*

Den utrolige mangel på gennemsigtighed i den grundlæggende tekst, som dog burde være fuldkommen klar, bliver her til at forstå, hvorfor.

JJC fortsætter: *„Her altså de vigtigste områder (eller dele af et område), hvor Rådet alene beslutter og hvor Parlamentet ikke medbestemmer: (JJC ved slutningen af anmerkning16)“*

Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik:

Artikel III-295-1: [Det Europæiske Råd fastlægger de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder for anliggender, der har indvirkning på forsvarsområdet.](#)

Artikel III-300-1: [Europæiske afgørelser](#) i henhold til dette kapitel vedtages af [Rådet](#) med enstemmighed.

Artikel III-300-2: [Uanset stk. 1 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal](#)"

Parlamentets rolle fastlægges i artikel III-304 -1: [EU-udenrigsministeren hører og underretter Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel I-40, stk. 8, og artikel I-41, stk. 8.](#) Han

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

eller hun påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. De særlige repræsentanter kan inddrages i underretningen af Europa-Parlamentet

Artikel III-304-2: Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål eller rette henstillinger til Rådet og EU-udenrigsministeren. Det drøfter to gange om året de fremskridt, der er gjort med iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Det indre marked:

Artikel III-130-3:

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser om fastlæggelse af de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berørte sektorer.

Toldunionen:

Artikel III-151-5: Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser til fastsættelse af toldsatserne i den fælles toldtarif.

Konkurrencereglen:

Artikel III-163: Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger med henblik på anvendelse af principperne i artikel III-161 og III-162. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Bekymrer nogen sig om adskillelse og kontrol af "magterne"?

Fælles landbrugspolitik:

Artikel III-231-2: Den fælles ordning for markederne for landbrugsvarer, ..., fastsættes ved europæiske love eller rammelove.

Udtrykket "europæisk rammelov" betyder, uden særlige bemærkninger, at den i artikel III-396 definerede almindelige lovgivningsprocedure bringes i anvendelse. Det drejer sig så om en **fælles beslutning** mellem Europarådet og Europaparlamentet. Dette er et **fremskridt** i forhold til de tidligere traktater.

Men:

Artikel III-231-3: Rådet vedtager på forslag af Kommissionen europæiske forordninger eller afgørelser om fastsættelse af priser, afgifter, støtte og kvantitative begrænsninger samt om fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Rådet beslutter alene, ud fra Kommissionens forslag, alt om priser, støtte, kvoter...

Skattemæssige forordninger:

Artikel III-171

Ved en europæisk lov eller rammelov vedtaget af Rådet indføres der foranstaltninger om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse eller funktion og undgå konkurrenceforvridning. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Socialpolitik:

Her skal skelnes mellem tre **forskellige niveauer**:

1. niveau: medbestemmelsesområdet

Artikel III-210-1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel III-209 fastlagte mål støtter og supplerer Unionen medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- a) forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed
- b) arbejdsvilkårene
- c) arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse
- d) beskyttelse af arbejdstagerne ved ophævelse af en arbejdskontrakt
- e) information og høring af arbejdstagerne

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

- f) repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse, jf. dog stk. 6
- g) beskæftigelsesvilkår for tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på Unionens område
- h) integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel III-283
- i) lige muligheder for kvinder og mænd på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet
- j) bekæmpelse af social udstødelse
- k) modernisering af de sociale beskyttelsessystemer, jf. dog litra c).

2. niveau: Rådet beslutter enerådigt:

Artikel III-210-3: Uanset stk. 2 vedtages europæiske love eller rammelove på de i stk. 1, litra c), d), f) og g), nævnte områder af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

c- social sikkerhed og social beskyttelse af arbejdstager

d- beskyttelse af arbejdstager ved afslutning af ansættelsesforhold

f- repræsentation og kollektivt forsvar af arbejderes og ansattes interesser, herunder medbestemmelse iflg. § 6.

g- beskæftigelsesbetingelser for tredjelandes borgere med lovligt ophold indenfor unionen.

Rådet kan på forslag af Kommissionen vedtage en europæisk afgørelse med henblik på at lade den almindelige lovgivningsprocedure gælde for stk. 1, litra d), f) og g). Det træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

3. niveau: Unionen (dvs. Rådet alene eller parlamentet med rådet) er ikke kompetent.

Artikel III-210-6: „Denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.“

Hvilket umuliggør en europæisk mindsteløn.

Hvad der tømmer Artikel II-210-1-f for sit indhold (”Artikel III-210: 1) Med henblik på at virkeliggøre de i artikel III-209 fastlagte mål støtter og supplerer Unionen medlemsstaternes indsats på følgende områder: ... f) repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse, jf. dog stk. 6”).

Og hvad der tømmer Artikel II-88 for mening (Artikel II-88 Forhandlingsret og ret til kollektive skridt: Arbejdstagere og arbejdsgivere eller deres respektive organisationer har i overensstemmelse med EU-lovgivningen og national lovgivning og praksis ret til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på passende niveauer og i tilfælde af interessekonflikter ret til kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser.)

Strejkeretten kan ikke af Unionen påtvinges en medlemsstat, som ikke tillader det eller vil fjerne det fra sine love. Dette har tillige den fordel, at en ”lockout” ikke kan tvinges ind i en national lovgivning, som ikke anerkender denne rettighed. (JJC)

[32] EU-domstolen: hjørnestenen i Forfatningstraktaten? Domstolen spiller samtidig rollen som appeldomstol og forfatningsdomstol. I Frankrig udnævnes Forfatningsrådet dels af Senatet, Nationalforsamlingen og af republikkens præsident, hvilket tillader alle magtinstanser at genfinde noget af dem selv i den øverste domstol. Men sådan er det ikke i Europa: parlamentet har intet at sige i udnævnelsen af dommere, som i stedet for udelukkende er afhængig af den udøvende magt. Man burde læse bogen skrevet af **Paul Allié**s, professor i politisk videnskab og forfatningsret ved universitetet i Montpellier, „**Une constitution contre la démocratie? Portrait d'une Europe dépolitisée**” (**En forfatning mod demokratiet? Portræt af et afpolitiseret Europa**), 223 sider, marts 2005, Climats:), med interessante forklaringer (begyndende på side 121) om **faren som EU-domstolen udgør**:

”EU-domstolen er gradvist vokset til at blive en virkelig **Unions Højeste Ret**. (...)

EU-domstolen har altid **en dommer fra hver medlemsstat**, udpeget af hver af dem (...) Disse dommere er derved udnævnt med stor diskretion, fuldstændigt modsat af, hvad der sker i USA, hvor Senatets godkendelsesprocedurer giver et maksimum af offentlighed omkring deres valg(...) De har mistet garantien for uafsættelighed. Deres mandat er på 6 år, hvilket er meget kort, bortset fra, at de kan genudnævnes til embedet. **Denne dobbeltheds betragtes traditionelt som gående imod dommernes uafhængighed; I denne situation kan dommerne være bekymrede for at mishage**

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

den autoritet, som de skylder deres nominering og karriere. Det er let at forså, hvor regeringer vil foretrække dette system.

Da man ratificerede Maastricht Traktaten, afviste de samme regeringer et forslag fra Europaparlamentet, som foreslog at sætte mandaternes længde til 12 år uden forlængelsesmulighed." (side 122) (...)

"Det er takket være andre udveje, at domstolen er blevet placeret som en Forfatningsdomstol. Ved "Annullationssøgsmål", det **så kaldte prøvelse af lovligheden af alle de Europæiske institutioners retshandlinger**, inklusiv Centralbanken, på opfordring fra disse institutioner. Ved det så kaldte "Mangelsøgsmål" kan den **påtvinge en institution pligten til at opfylde en standard**, på anmodning fra Unionens institutioner, medlemsstater og private parter. Sidst, men ikke mindst ved de så kaldte "præjudicielle spørgsmåls afgørelser", skabt af Rom Traktaten, **modtager den anmodninger fra nationale domstole med henblik på at tage stilling til retstrætter vedrørende private parter og som omhandler Fælleskabslovene.**

Den har derfor et monopol på den centraliserede og eneste fortolkning af Europæiske Lov i almindelighed, såvel som monopoliet på dennes gennemtvungelse overfor alle Unions dele, and overfor medlemsstaterne, indbefattet deres nationale retsområder." (side 123)

Paul Alliès giver herefter et eksempel med begrebet "verdslighed/konfessionsløshed" for at illustrere den store fare i en regering af dommere: " **artikel II-70** (...) er i absolut modstrid med hundrede år gammel fransk lov om konfessionsløshed. (...) Ved slutningen af artikel **II-112**, **vil EU-domstolen skulle fortolke Charteret** ved af se på forklaringerne (...) fra Præsidiets for Konventet om Europas Fremtid (...). Så vi ser, at **fundamentet for konfessionsløshed afhænger af visdommen hos EU-domstolen.** (...) **Kort sagt, alle elementer er samlet, så (...) Domstolen kan skabe en særlig lov om konfessionsløshed i Unionen.** (...) **Hemmelighedsfuldheden om disse overvejelser og fraværet af offentlighed om disse "anderledes tænkende" giver ikke anledning til optimisme".** (Page 132)

[33] Kommissionen, som helhed, kan væltes af parlamentet: se note 30 ovenfor.

Et kommissionsmedlem kan også tvinges til at træde tilbage af Kommissionsformanden (som for sin part har rygdækning i parlamentet) art. 1-27, sidste §: "**Medlemmer af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden anmoder herom.**"

Men hverken Ministerrådet, eller Det Europæiske Råd, står til ansvar for nogen som helst.

Det Europæiske Råd udpeger Kommissionens medlemmer (art.1-27 §2), kun formanden for Kommissionen er "valgt" af parlamentet (art. 1-27 §1) efter forslag fra Det Europæiske Råd.

Parlamentet udvælger ikke formanden. **Parlamentet står heller ikke til ansvar overfor nogen:** ingen kan opløse det.

[34] Yves Salesse, medlem af det franske regeringsråd, „**Manifeste pour une autre europé**" (**Manifest for et andet Europa**), side 36 ff:

"Kommissionens magtbeføjelser bliver overvurderet. Efter reglerne, som også i virkeligheden, ligger magten grundlæggende i Ministerrådets hånd.(...) Kommissionen er ikke uden magtmidler, men den er underordnet Ministerrådet. Det består af politikere og embedsmænd fra stater, som stadig har bånd til dem. (...) Så ikke kun er Kommissionens magt underordnet, men tendensen går ikke i retning af at forstærke den. Tvært imod søger staterne at tilegne sig magten. Når staterne foregiver at være overraskede over en "beslutning fra Bruxelles", så lyver de.

At se bort fra staternes magt har politiske konsekvenser. Derved fritstilles staterne fra deres ansvar ved europæiske beslutninger. De er de første til at udbrede påstanden: "Vi kan ikke gøre for det; det er Bruxelles, som er skyld i det!"

[35] Hertil findes en stillingtagen fra Pervenche Bérès, medlem af Giscard-konventet og medforfatter af teksten, som dog undsiger slutresultatet, så meget er det offentliggjort af regeringerne i det følgende år, og som til sidst opfordrer til at stemme "NEJ" for "at redde Europa"
<http://www.ouisocialiste.net/IMG/pdf/beresMonde290904.pdf>

[36] Læs om detaljerne i den ydmygelse, som Pascal Lamy påførte parlamentsmedlemmerne, som ønskede at konsultere forberedelsespapirerne om GATS I den spændende bog af Raoul Marc Jennar (på fransk), "Europa, elitens forræderi", begyndende på side 64, og især siderne 70 og 71.

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

Læs også en interessant artikel af Jennar med titlen "Hvor meget mere Pascal Lamy?", om de to aftaler GATS og PITS (på fransk): <http://politique.eu.org/archives/2004/04/11.html>.

[37] **Noëlle Lenoir**, tidligere fransk viceminister for europæiske anliggender i regeringen Raffarin, har udtalt: „ Det ville række at samle en million underskrifter i Europa for at **tvinge** Kommissionen til at påbegynde en lovgivningsprocedure" (Le Monde, 30. oktober 2003).

[38] **Petitionsret:**

Art. I-47-4: Et antal unionsborgere på mindst en million, der kommer fra et betydeligt antal medlemsstater, kan tage initiativ til at opfordre Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af forfatningen. Bestemmelserne om procedurer og betingelser for fremsættelse af et sådant borgerinitiativ, herunder det minimumsantal medlemsstater, som borgerne skal komme fra, fastlægges ved europæisk lov." Vi er milevidt fra en folkeafstemning på schweizisk manér, som vælgerne ellers bildes ind.

[39] Om detaljerne vedrørende **tilbageskridtet for der fundamentale rettigheder**, sammenlignet med den eksisterende lov: **Raoul-Marc Jennar**, doktor i statskundskab, forsker understøttet af NGO OXFAM, « Europa, la trahison des élites » (Europa, elitens forræderi) sider, december 2004, Fayard: *begyndende* side 102.

Se også **Alain Lecourieux synspunkter**, L'illusion des droits fondamentaux dans la Constitution européenne" (Illusionen om de fundamentale rettigheder i Den Europæiske Forfatning): \\
<http://www.eleves.ens.fr/attac/Lecourieux-droits-fondam.pdf> . Se også tesen af **Anne-Marie Le Pourhiet**, professor ved universitetet i Rennes I: " Les valeurs et objectifs de l'Union », (Værdier og mål for Den Europæiske Union) i bogen "La nouvelle UE. Approches critiques de la Constitution européenne". (Det nye EU. En kritisk analyse af den Europæiske Forfatning)..

Se også **Jacques Généreux** (på fransk), i hans " manuel critique du parfait européen " (Kritisk håndbog for den perfekte europæer), siderne 113 og flg. : ingen fortrin for sociale rettigheder

[40] [Artikel II-111](#) : « **Anvendelsesområde** [for Chartret] :

1. Bestemmelserne i dette charter er rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten. De respekterer derfor rettighederne, overholder principperne og fremmer anvendelsen heraf i overensstemmelse med deres respektive kompetencer og under overholdelse af grænserne for de kompetencer, der er tildelt Unionen i andre dele af forfatningen.

2. Dette charter udvider ikke anvendelsesområdet for EU-retten ud over Unionens kompetencer og skaber ingen nye kompetencer eller nye opgaver for Unionen og ændrer ikke de kompetencer og opgaver, der er fastlagt i andre dele af forfatningen

Artikel II-112: **Rækkevidde og fortolkning af rettigheder og principper** [for Chartret] :

1. Enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved dette charter, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheds og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der kun indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

2. De rettigheder, der anerkendes i dette charter, og for hvilke der er fastlagt bestemmelser i andre dele af forfatningen, udøves på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastlagt deri. **Disse fremhævelser viser Chartret (som er del II af Traktaten) som en juridisk tekst underordnet i forhold til alle andre dele (særligt del III) snarere end det modsatte, som det ofte hævdes.**

3. I det omfang dette charter indeholder rettigheder svarende til dem, der er sikret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, har de samme betydning og omfang

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

som i konventionen. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at EU-retten kan yde en mere omfattende beskyttelse.

4. I det omfang dette charter anerkender grundlæggende rettigheder, således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, skal disse rettigheder fortolkes i harmoni med disse traditioner.

5. De bestemmelser i dette charter, der indeholder principper, kan gennemføres ved lovgivningsmæssige retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og ved retsakter vedtaget af medlemsstaterne, når de gennemfører EU-retten, under udøvelse af deres respektive kompetencer. De kan kun påberåbes over for en domstol i forbindelse med fortolkning af sådanne retsakter og kontrol af disses lovmedholdelighed.

En note til fodnoten: I dag har jeg fået en mail fra en spanier ved navn Rodrigo, en sagfører i Bruxelles, tidligere lærer i Fællesskabslov og en dedikeret forsvarer for Traktaten. Han skriver på ulasteligt fransk. På en respektfuld, næsten venskabelig måde skriver han til mig, at han er opmuntret over mit forehavende skønt han er fuldstændig uenig med mig. Så forklarer han i store træk hvorfor det er "yderligtgående" at sige, at artikel 111-2 "steriliserer" Chartret. Jeg læser omhyggeligt hans forklaringer, jeg kontrollerer dem op mod, hvad Paul Alliès siger: **Det er Domstolens fortolkning, som vil komme til at afgøre styrken i Chartret, og denne styrke er mulig, men reel...** Altså tager jeg afsnittet, som jeg havde givet overskriften "111-2 steriliserer" ud af min tekst, og jeg beholder kun det oprindelige (snarere færre rettigheder end flere). Efter dette talte han og jeg en times tid per telefon. Dette er et eksempel på en udveksling skabt af denne debat. Vi er ikke forpligtede til at myrde hinanden over dette emne. Vi kan overleve et ja eller et nej, vi kan i fællesskab drømme om et andet Europa.

[41] Valget til en Grundlovgivende Forsamling for at grundlægge et demokrati: **hver gang De Forenede Nationer organiserer demokrati i et land, begynder man altid med programlægning af valget til en Grundlovgivende Forsamling.**

Det er altså den grundlæggende model, som De Forenede Nationer foreslår til alle lande.

Jeg er forbavset over at konstatere at visse europæiske jurister acceptere at undgå denne metode.

[42] For det, som man kan klandre „Giscard-konventet“ for, findes en analyse af Robert Jourard, side 13 ff. Sammenlign også analysen af Christian Darlot, samt den fra Paul Alliès (Professor for statsvidenskab ved universitetet i Montpellier I), „Une Constitution contre la démocratie ?“ (En forfatning mod demokratiet?), s. 38 ff..

[43] Man bør om dette emne læse synspunktet hos **Pervenche Berès**, medlem af Konventet for Europas Fremtid, således medforfatter af teksten, som ikke desto mindre fornægter det endelige resultat, som så dramatisk er blevet forvansket af regeringerne i året efter dets skrivning, og som sluttelig opfordrer til « *Dire "non" pour sauver l'Europe* » (*Sig nej for at redde Europa*) : <http://www.ouisocialiste.net/IMG/pdf/beresMonde290904.pdf>.

[44] **Antidemokratisk « pest »?** I *Le Figaro*, 11. april 2005, siger *Alain Minc*: "Valéry Giscard d'Estaing har begået bare en fejltagelse: at kalde traktaten en Forfatning. Dette er præcist det ord, som har udelukket en godkendelse fra parlamentet. **Folkeafstemning er som en antidemokratisk "pest", som Frankrig vil have udbredt til hele Europa.**"

Denne sætning har runget i mit hoved i en uges tid, den indeholder meningen, som en betoelse om hvad eliten tror, de allerede har gjort: forbigået befolkningerne.

Og sådan er det: Jeg ønsker ikke længere, at disse mænd skal afgøre min skæbne. Jeg vil holde op med at have så blind tillid til vores elite, og fra nu af vil jeg selv varetage mine egen forhold.

[45] **Tidsplan for ratificering:**

Lande, som ikke lader deres befolkninger stemme om traktaten: Litauen (11. december 2004), Ungarn (20. december 2004), Italien (25. januar 2005), Slovenien (1. februar 2005), Tyskland (12. maj 2005), Slovakiet (maj 2005), Cypern (maj 2005), Østrig (foråret 2005), Belgien (foråret 2005), Grækenland (foråret 2005), Malta (juli 2005), Sverige (december 2005 skønt 58 % af svenskerne kræver en folkeafstemning), Estland (2005), Finland (slutning

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano

2005), Letland (?).

Lande, som har bestemt sig for en folkeafstemning: Spanien (20. februar 2005), Nederlandene (1. juni 2005), Frankrig (29. maj 2005), Luxemburg (10. juli 2005), Danmark (27. september 2005), Portugal (oktober 2005), Polen (sidst i 2005), United Kingdom (foråret 2006), Tjekkiske Republik (Juni 2006), Irland (2006).

Tre af disse folkeafstemninger er kun uforpligtende (Spanien, Nederlandene og Luxemburg) og, endelig, kun seks befolkninger bliver virkeligt spurgt om dette projekt: Portugal og Irland (som sandsynligvis vil stemme JA) Og Tjekkiet, Polen, United-Kingdom og Frankrig (som vil svare NEJ).

Seks land som virkeligt bliver spurgt af 25...

Jeg synes, at det er meget sigende om, hvor meget de europæiske regeringer lægger vægt på deres befolkningers vilje.

[46] R.M. Jennar har ret: man må bekræfte vore grundprincipper og huske på, at den 26. juni 1793 proklamerede artikel 35 i Menneskerettigheds- og borgererklæringen fra [revolutionens] år 1: „**Når regeringen krænker folkets rettigheder, er opstand for folket og enhver del af folket den helligste rettighed og den ufravigelige pligt.**” („Europe, la trahison... ”, S. 218).

[47] Efter de berømte ord af **Lacordaire**: „Mellem de stærke og de svage, mellem de rige og fattige, mellem herrer og svende er det friheden, som undertrykker og loven, som befrier.” Alle kan forudse, hvad der sker, når rævene løber frit rundt i en hønsegård. Charmen ved den utæmmede frihed er en kimære, en fabel, et bedrag.

[48] Læs analyserne på **Acrimed**´s hjemmeside om mediernes partiskhed i denne: <http://www.acrimed.org/artikel1950.html>

Man burde også læse artiklen af Bernard Cassen i Le Monde Diplomatique: „**Débat truqué sur le traité constitutionnel**” (**Den forfalskede debat om Unionsforfatningen**): www.monde-diplomatique.fr/2005/02/CASSEN/11908

O O O O O

De kan skrive til mig på adressen etienne.chouard@free.fr , men det volder mig problemer at svare Dem alle, for De er mange. Undskyld mig venligst. Skriv venligst på fransk eller engelsk, for jeg taler ikke tysk ;o)

Une mauvaise constitution qui révèle un secret cancer de notre démocratie

En dårlig forfatning, som afslører en skjult kræftsvulst i vores demokrati.

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/> traduction/oversættelse: Fenja af Fano